

[17th July 1957]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 130 asked by Sri M. Jagannathan (on behalf of Sri M. Jangal Reddiyar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th July 1957, page 607 supra.]

[SUBJECT.—*Tours of Ministers and travelling allowance drawn.*]

Statement showing the particulars of the number of days toured by Ministers on State Business from November 1956 to first week of March 1957, Travelling Allowance drawn and the public functions attended to in February 1957.

Name of Minister.	Month.	Number of days toured on State business.	Travelling Allowance drawn.	Public functions attended to in February 1957.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			RS. A.	
Sri K. Kamaraj, Chief Minister	November 1956	12	449 1	Nil.
	December	9	468 0	
	January 1957	2	155 2	
	February	Nil.	Nil.	
	March	Nil.	Nil.	
Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home.	November 1956	6	344 12	Nil.
	December	11	986 0	
	January 1957	2	171 6	
	February	Nil.	Nil.	
	March	Nil.	Nil.	
Sri C. Subramaniam, Minister for Finance.	November 1956	18	794 1	Nil.
	December	6	858 0	
	January 1957	11	153 7	
	February	Nil.	Nil.	
	March	Nil.	Nil.	
Sri M. A. Manickavelu, Minister for Revenue.	November 1956	11	505 6	Participated in the District Cattle Show, Vellore, on 10th February 1957.
	December	14	104 10	
	January 1957	8	450 3	
	February	1	36 6	
	March	Nil.	Nil.	
Sri B. Parameswaran, Ex-Minister for Religious Endowments and Transport.	November 1956	1	115 0	Nil.
	December	7	447 8	
	January 1957	4	112 0	
	February	Nil.	Nil.	
	March	Nil.	Nil.	
Sri S. S. Ramaswamy Padayachi, Ex-Minister for Local Administration.	November 1956	12	509 8	Nil.
	December	4	386 0	
	January 1957	4	52 0	
	February	Nil.	Nil.	
	March	Nil.	Nil.	
Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi, Ex-Minister for Public Works.	November 1956	1	200 0	Nil.
	December	Nil.	Nil.	
	January 1957	Nil.	Nil.	
	February	Nil.	Nil.	
	March	Nil.	Nil.	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 18th July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Radio sets for villages

* 133 Q.—SRI C. MUTHIAH PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the steps taken to expedite the supply of radios to villages under Community Development Schemes; and

(b) why villagers are not permitted to purchase radio sets from outside?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Radio Engineer has been asked to accord highest priority to the supply of Radio Sets to the centres in Community Development Areas. The estimated requirements of the centres in Community Development Areas for 1957-58 have been furnished in advance to the Radio Engineer, so that he may make necessary arrangements.

(b) Purchase in open market of the requirements of radio sets of the local bodies and other private bodies in Community Development Areas has been stopped for the following reasons:—

The radio sets supplied by private dealers and companies were not working satisfactorily. It was found that radio sets were tuned to unauthorized and prohibited stations (Community sets supplied by the State Broadcasting Department cannot be tuned to stations other than those of All-India Radio) and that no care was taken by the private companies to properly maintain the sets supplied by them. Supply and maintenance of radio sets by the State Broadcasting Department, it is expected, will ensure better quality and longer service.

SRI C. MUTHIAH PILLAI: இரண்டு வருஷ காலமாக கிராமப் புறத்தக்கு ஒரு ரேடியோ செட் கூட வாங்க முடியவில்லை, டெவலப் மெண்ட் போர்டு மீட்டிங்கிலும், அட்வைசரி போர்டு மீட்டிங்கிலும் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியும் அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. கிராமப்புறத்துக்கு தேவையான ரேடியோ செட்டுகளை வெளியார் மார்க்கெட்டிலிருந்து அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுக்க உடனடியாக உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வெளியாரிடமிருந்து வாங்கு வதற்கு இப்போது சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

[18th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what would be the probable cost of a radio set that has been recommended by our Radio Engineer to be installed in the Community centres? Have the Government any idea of the cost of the radio set that is assembled by Sri G. D. Naidu of Coimbatore, which is somewhere about Rs. 100, and which would be feasible and better fitted for a community centre in a village?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think it is available in sufficient numbers for being supplied to all the villages, and I do not think it is in the market available now in sufficient numbers. As far as the cost factor is concerned, I would like to have notice in regard to the sets assembled by the Broadcasting Department.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, even in regard to the maintenance of these sets, will the Government consider the desirability of entrusting the maintenance work to private parties instead of maintaining by a huge establishment which makes it exceed the cost of the set?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My own impression is that the service maintained by the Government is more efficient and less costly.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : கிராமப்புறங்களுக்குத் தேவையான ரேடியோ செட்களை எப்போது அரசாங்கம் தயாரிக்கும் என்றும், இந்தத் தேவையை அரசாங்கம் பூர்த்தி செய்யுமா என்றும் சொல்ல வேண்டுமே.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கட்டாயம் பூர்த்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்யும்.

SRI S. NAGARAJA MANIAGAR : சர்க்கார் அளித்துள்ள ரேடியோ உறுதியானவை என்பதும் அதை கண்காணித்துக் கொள்ள ஒரு சர்க்கார் இலாகா இருப்பதும் வாஸ்தவம். ஆனாலும் வருஷத்திற்கு சுமார் 120 ரூபாய் என்று, 2, 3, 4, வருஷங்களுக்கு செலவழிப்பதை விட ஒரு புது ரேடியோவை வாங்கி விடலாம். தனிப்பட்ட முறையில் வாங்கிக் கொள்ள அனுமதி அளித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னுடைய பதிலிலேயே எந்த எந்த காரணங்களுக்காக 'டிபார்ட்மெண்ட்' மூலமாக வாங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். அதே காரணங்கள் கனம் அங்கத்தினரின் கேள்விக்கும் பொருந்தும்.

SRI V. SUBBIAH : சமுதாய நல திட்டப் பிரதேசங்களிலே பல இடங்களிலே ரேடியோ இருந்தும் சரியாக வேலை செய்வது இல்லை. இவைகளை கண்காணிக்க நிறைய செலவாகின்றது. இவைகள் நல்ல முறையில் அமைக்கப்படவில்லை என்று புகார் செய்திருந்தும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. புகார் செய்யப்பட்ட இடங்களிலாவது இவைகளை மாற்றியமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இம்மாதிரி ரேடியோ சிலசமயங்களில் கெட்டுப்போவது இயற்கை. இது இயந்திரத்தின் குணம். ரேடியோவை நல்ல முறையில் உபயோகிக்காவிட்பால் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப் போய்விடும். எந்த எந்த இடங்களில் இவை 'ரிப்பேர்' ஆகியிருக்கின்றதோ அவைகளை சரி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

18th July 1957]

SRI A. A. RASHEED : Is it the view of the Government Sir, that the radio sets manufactured and sold in the market are defective ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The radio assembled by the department is of better quality and I would not say that the other thing is defective.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : பஞ்சாயத்து போர்டு கூட அவர்கள் பணத்திலிருந்து வாங்க முடியாது என்று சொல்வதற்கு விதி விலக்கு அளிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்பு சொன்னது போல் வெளியாரிடமிருந்து வாங்கி தேவையைப் பூர்த்தி செய்யலாமா என்பது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் ரேடியோக்கள் வாங்கி வைக்கப்படுகின்றன. அந்த ரேடியோக்களின் விலையில் நாலில் ஒரு பகுதியை கிராம ஜனங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இனிமேலாவது அந்த ரேடியோக்களின் விலையை சர்க்காரே சரி செய்து, கிராமங்களில் வைக்க முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா கிராமங்களிலும் வைப்பதாக இருந்தால் ஒரே முறையாக எல்லோருடைய விலையையும் எடுத்துக் கொண்டு சர்க்கார் கட்டும்படியாக ஏற்படலாம். ஒரு சில கிராமங்களுக்கு கொடுக்கும் போது குறை இருக்கலாம். எல்லா கிராமங்களுக்கும் சர்க்கார் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இம்மாதிரி இலாகாவால் கொடுக்கப்படும் ரேடியோ செட்களில் ஒரு ஸ்டேஷன் மட்டும் தான் இயங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எல்லா ஸ்டேஷன்களும் இயங்கும்படி செய்வதற்கு என்ன தடை ? இப்பொழுது திருச்சி நிலையம் மட்டம்தான் இயங்குகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மூன்று ஸ்டேஷன்கள் 'ட்யூன்' பண்ணலாம். மூன்று ஸ்டேஷன்களும் 'ஆல் இண்டியா ரேடியோவைச்' சேர்ந்தவையாக இருந்தால் 'ட்யூன்' பண்ண முடியும்.

SRI M. S. SELVARAJAN : "கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் எரியா" வைத் தவிர இதர கிராமங்களுக்கு ரேடியோ செட்கள் வழங்கப்படுகின்றனவா ? எத்தகைய கிராமங்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மற்ற கிராமங்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. புள்ளி விவரங்கள் வேண்டுமென்றால், ஒரு தனி கேள்வி போடுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the community radios cannot be tuned to three stations and that it is possible to tune them only to one station, because the technical personnel who install . . .

MR. SPEAKER : During question-hour, the hon. Member cannot question the Minister's statement. The hon. Member can put a supplementary question. But he cannot say that the Minister is wrong and that the sets cannot be tuned. That is what the hon. Member is now saying.

[18th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the technical personnel seal the sets after tuning them to only one station?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The point for consideration is this. The hon. Member wants to know whether the set could be tuned at will to Tiruchirappalli station for five minutes and to Madras station for the next five minutes. That cannot be done I do agree. If the people want Tiruchirappalli station for a month, they can tune the set to Tiruchirappalli station. After a month if the people want that the set should be tuned to Madras station, that also can be done, and the set will be sealed after tuning it to the particular station. We cannot be changing the station as is done in private houses. That will not serve the progress of the programme with reference to each station. If we go on changing the station where light music is broadcast, then the community cannot get the advantage of the various talks given with reference to agricultural development or the various other broadcasting services intended to educate the villagers. That is why, only one station is tuned to and then the set sealed so that the people may have the advantage of the entire talks from a particular station.

Prevention of Cruelty to Animals Act, 1890

9-10 a.m. * 134 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total number of convictions under the Prevention of Cruelty to Animals Act, 1890 (XI of 1890) during the period 1955–56 in Madras City; and

(b) the steps taken to extend the Act to the mufassal areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 1,613.

(b) The provisions of the Prevention of Cruelty to Animals Act have already been extended to a number of important places in the State. The policy of Government is to extend the provisions of the Act as and when the Collectors of the Districts recommend the extension of the provisions of the Act to any particular place or area.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. Minister be pleased to let us know the types of cruelties that are inflicted upon animals apart from cruelties to which bullocks are subjected to in the City of Madras and have any such types of cruelties to animals been brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, it is a large question and if the hon. Member would put a separate question, I shall try to answer it.

18th July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மிருகங்களை கொடுமைப்படுத்துபவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கும் அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கும் நமது சர்க்கார், பகுத்தறிவு படைத்த மனிதர்களை கொடுமைப்படுத்தும் முதலாளிகளின் பேரிலும், நிலப்பிரபுக்களின் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுப்பது உண்டா? அப்படியானால் எவ்வளவு பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள் மீது மாத்திரமல்ல, ஏழைத் தோழன் என்று இன்றைக்கு சொல்லிக் கொண்டு யார் யார் மனிதர்களை துன்புறுத்துகிறார்களோ அவர்கள் பேரிலும் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

SRI S. NAGARAJA MANIAGAR : எஸ்.பி.வி.ஏ. சங்கத்தார் தாங்களாகவே முன் வந்து வேலை செய்கிறார்களா? அல்லது அவர்கள் எந்தெந்த ஜில்லாவில் திருப்திகரமாக வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த இடங்களிலெல்லாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எஸ்.பி.வி.ஏ. சங்கம் வேலை செய்கிறது. 27 கிளை ஆபீசுகள் இருக்கின்றன. கலெக்டர் சிபார்சு பேரில் வேறு புதிதாக கிளை ஆபீசுகள் 'ஒபன்' செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மான்யமும் ஓரளவு அளிக்கப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMI : குதிரை வண்டிகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கும் நேரத்தில் எஸ்.பி.வி.ஏ. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பக்கத்தில் இருந்து வண்டியை நன்றாக பார்வையிட்டு லைசென்ஸ் வழங்குகிறார்களா? அல்லது வர்ணத்தை பார்த்துவிட்டு லைசென்ஸ் வழங்குகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் இவர்கள் தலையிடுவதில்லை.

SRI M. JAGANNATHAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் பொழுது இந்த மிருகங்களுக்கு இழைக்கப்படும் ஹிம்சைகளை தடுப்பதற்கு அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள கலெக்டர்கள் வேண்டுகோழிய இந்த சட்டத்தை அந்த ஜில்லாவில் அமுல் நடத்த முடியாது என்று சொன்னார்கள். அப்படியல்லாமல் சர்க்காரே முன் வந்து எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சட்டம் ராஜ்யம் பூராவும் அமுலில் இருக்கிறது. ஆனால் இதை ஏற்று நடத்துபவர்கள் எஸ்.பி.வி.ஏ. (Society for the Prevention of Cruelty to Animals) சங்கத்தார். அவர்கள் மூலம் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது, அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அதற்காக அவர்கள் எங்கெங்கு புதிய கிளை ஸ்தாபனங்கள் வைக்கின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியும், மான்யமும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I understand that Government are giving grants to this Institution on the basis of fines collected. Inasmuch as this society is doing very good work but yet is suffering for want of funds, will the Government consider the desirability of enhancing the grant without reference to the fines collected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if any representation had been received or would be received from the S.P.C.A. in this respect, that would be examined.

[18th July 1957]

MR. SPEAKER : இன்றைய தினம் 10 கேள்விகள் இருக்கின்றன. சுகாதார மான்ய விவாதத்திற்கு நான் இன்றையதினம் 20 நிமிஷம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகையால் முக்கிய பிரச்சனைகளைப்பற்றி மட்டுமே உபகேள்விகள் கேட்கவேண்டுமென்றும், சிறிய பிரச்சனைகளைப்பற்றி உபகேள்விகள் கேட்க வேண்டாமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Rates of dearness allowance to teachers

* 135 Q.—**SRI K. VINAYAKAM** (on behalf of Sri S. Pakkiriswamy Pillai) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any difference in the rates of dearness allowance sanctioned recently to the non-gazetted officers and to the teachers of the high schools and higher elementary schools; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. The total increase sanctioned to non-gazetted officers is Rs. 12. In respect of elementary and secondary grade teachers, this increase has been sanctioned as special additional pay of Rs. 7 to 5 depending upon the qualifications and pay of the teachers and the balance has been sanctioned as increase in dearness allowance. For the other categories of teachers, the entire increase has been sanctioned as increase in dearness allowance. All teachers, however, get a total increase of Rs. 12 per mensem.

(b) The intention is to revise the scales of pay of teachers in elementary schools. The increase sanctioned as special additional pay is intended to form part of a scheme for the revision of scales of pay of teachers in elementary schools. The question of revision is under consideration.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. Minister be pleased to say when exactly a final decision would be taken as far as revision of salaries to teachers are concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as the total emoluments are concerned, it does not make any difference. With reference to revision of scales of pay, it has to be done in consultation with the Government of India, because it is under aid from the Government of India that we are taking this. It will be finalized in consultation with the Government of India, as early as possible, but the payments are made to them even now.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சப்படியானது பல் வேறு துறைகளிலுள்ளவர்களுக்கும் ஒரேவிதமாக அளிக்கப்படவேண்டாமா? பஞ்சப்படி அளவை வெவ்வேறு காரணத்திற்காகக் குறைப்பது முறையாகுமா? அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'படியின்ஸ் அலவன்ஸ்' குறைக்க வில்லை. இப்பொழுது அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். உபாத்தியாயர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அலவன்ஸ் அடிப்படை சம்பளத்திலே

18th July 1957]

தோடு சேர்ப்பது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் சம்பள விகிதத்தை மாற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் யோசனை நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. யாருக்கும் குறைக்கவில்லை.

SRI S. LAZAR : Sir, in the matter of granting dearness allowance to teachers, non-gazetted officers, etc., is there any proposal before the Government to adopt the system obtaining in Western countries, namely, to give family allowance when an employee gets married, and subsequently to give children allowance, when the married couple beget children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am afraid here we will have to discourage people begetting more and more children. Once we begin to give allowance for children, I do not know where it will end. I do not think the present is not the time to consider the suggestion even if it is desirable.

SRI M. P. SARATHY : நமது மாகாணத்தில் திருப்பதி தேவஸ்தானத் தினால் நடத்தப்படும் 'உயர்நிலைப் பள்ளியில் வேலை செய்பவர்களுக்கு இந்த 'அலவன்ஸ்' கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அது ஏன் என்பதை தெரியப்படுத்தக் கோருகிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் இதைக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தி சொல்லுவதற்கு இல்லை. ஆனால் இதுபற்றி என்ன செய்வது என்பதையும் சர்க்கார் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் எலிமெண்டரி பாடசாலையில் வேலை செய்யும் செகண்டரி கிரேடு உபாத்தியாயர்களுக்கு இந்த 'டியர்னஸ் அலவன்ஸ்' கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே முனிசிபல் உயர்நிலைப் பள்ளியில் வேலை செய்யும் செகண்டரி கிரேடு உபாத்தியாயர்களுக்கு இந்த 'அலவன்ஸ்' கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? இதை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முனிசிபாலிட்யில் இம்மாதிரி ஒரு கேள்வி போட்டால் அதற்கு அவர்கள் காரணம் சொல்லக்கூடும். அப்படி ஏதேனும் காரணம் சர்க்கார் தவனத்துக்கு வருமேயானால், அந்தக் காரணத்தை ஆராய்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMI : சம்பளம் ரூபாய் 7, பஞ்சப்படி ரூபாய் 5, ஆக மொத்தம் ரூபாய் 12 கொடுக்கப்படுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சப்படி எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் நிறுத்தப்படுமாதலால், இந்த 'அலவன்ஸ்' அடிப்படை சம்பளத்தோடு சேர்த்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அடிப்படை சம்பளத்தை எவ்வளவு உயர்த்த முடியும் என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவுடன் சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயித்து விட்டு, பாக்கியிருப்பதை 'டியர்னஸ் அலவன்ஸாக' கொடுக்கலாம்.

(Sri K. Vinayakam எழுந்தார்.)

SRI S. B. ADITYAN : On a point of order, Sir. கேள்வியைக் கேட்கும் அங்கத்தினர் சபைக்கு வராமல் இருக்கும்பொழுது, அவருக்கு பதிலாக மற்றொரு அங்கத்தினர் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதாக இருந்தால், கேள்வி போட்ட அங்கத்தினர் அதற்கு சம்மதம் கொடுக்க வேண்டுமல்லவா?

[18th July 1957]

MR. SPEAKER : வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்திரம் ஊரிலே இல்லை; வெளிநாட்டில் இருக்கிறார். ஸ்ரீ கலியாணசுந்திரம் பெயரிலோ அல்லது வேறு அங்கத்தினரின் பெயரிலோ இருக்கும் கேள்வியை மற்றொரு நண்பர் கேட்கலாம் என்று நான் உத்தரவு கொடுக்கிறேன். Yes, Mr. Vinayakam.

SRI K. VINAYAKAM : My point of order is on the same old point, Sir. The hon. Member Sri Kalyanasundaram has authorized me to put all the questions standing in his name and coming on the agenda.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Even that is not necessary, Rule 34 (2) of the Assembly Rules reads "If on a question being called, a member in whose name it stands is absent, the Speaker at the request of any member may direct that the answer to it be given." Therefore, an authorization is not necessary. We have since changed the old rules.

Rajaji Sanatorium, Tiruchirappalli

* 136 Q.—**SRI K. VINAYAKAM** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether a deputation on behalf of the Rajaji Sanatorium, Tiruchirappalli, met the Hon. Minister on 14th August 1956 and made representations to him for enhancing the amount of grant; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Government sanctioned in January 1957 a maintenance grant of Rs. 17,400 for 1955-56 to the Rajaji Tuberculosis Sanatorium, Tiruchirappalli, in addition to the grant of Rs. 15,000 sanctioned earlier for that year.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஸானடோரியத்திற்கு கொடுக்கப்படுவது போன்று எல்லா ஸானடோரியங்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த பிரச்சனை இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : இந்த ராஜாஜி ஸானடோரியத்தை சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதற்கு முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது எதற்காக என்று தெரியவில்லை. மற்றவர்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள், அதற்காக சர்க்கார் உதவி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

18th July 1957]

Wage Board for Press Workers

* 137 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM (on behalf of Sri N. K. Palanisami): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to constitute a Wage Board for the Press Workers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI S. B. ADITYAN: அச்சத் தொழிலாளர்களுக்கு “வேஜ் போர்டு” நியமிக்கப் போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் இல்லை யென்றால் “வேஜ் போர்டு” ஆக்டின்படி குறைந்தபட்ச கூலியாவது நிர்ணயிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அச்சத் தொழிலாளர்களுக்கு சில “அட்ஜஸ்டிகேஷன்” தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தீர்ப்பை எல்லா இடங்களிலும் அமல் செய்வார்கள் என்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறது. அவ்விதம் இல்லையென்றால் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அதிகமான புகார்கள் வந்தால் சர்க்கார் அதைப்பற்றி யோசிக்கும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: அட்ஜஸ்டிகேஷன் தீர்ப்பை சரியாக அமல் செய்யாமல் இருப்பதினால் இவர்களுக்கு விரைவில் ஒரு வேஜ் போர்டு ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, ஓரளவு கல்வித்திறன் பெற்று திறமையோடு பணியாற்றவேண்டியிருக்கிற காரணத்தினாலும் அவர்கள் ஒரே இடத்தில் நிரந்தரமாக பணியாற்ற முடியாத நிலைக்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியம் இருப்பதினாலும் அடிக்கடி வேறு இடங்களுக்கு மாறி செல்ல வேண்டிய நெருக்கடியான நிலை இருப்பதினாலும் இரவு நேரங்களில் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருப்பதினாலும் இவ்விதமான துன்பமான நிலையில் இருக்கும் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிரந்தரமாக கிடைக்க சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நான் ஆதித்தன் அவர்களின் கேள்விக்குப்பதில் சொன்னேன். கூடிய மட்டும் எல்லா முதலாளிகளும் அட்ஜஸ்டிகேஷன் தீர்ப்புப்படி ஊதியம் கொடுப்பார்கள் என்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தொழிலாளர்கள் விடமிருந்து அதிகப்படியான குறைகள் வரும்போது அந்த சமயத்தில் அதுப்பற்றி கவனிக்கப்படும்.

SRI P. S. CHINNADURAI: சபாநாயகர் அவர்களே, கோவை அச்சத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து உடனடியாக இப்போது தொழிலாளர்கள் பெறுகிற சம்பளத்தோடு 25 சத விதிகம் அதிகரித்து கொடுக்கவேண்டுமென்றுள்ள கோரிக்கையை எல்லா அச்சக் முதலாளிகளுக்கும், அதன் நகல் அரசாங்கத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் கொடுக்கப்பட்ட கோரிக்கையின் மீது பரிசீலனை செய்து உடனடியாக அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அதை அமல் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சாதாரணமாக தனித்தனி இடங்களிலிருந்து பலவிதமான குறைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவை அட்ஜஸ்டிகேஷனுக்கு விடப்படுகின்றன. மாகாண ரீதியாக குறைகள் இருக்குமானால் அதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுத்த வேஜ் போர்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. வேஜ் போர்டு செய்யும் முடிவு யாரையும் பாதிக்காது. இதனால் இதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் இஷ்டப்படவில்லை.

[18th July 1957]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் மூடைய ராஜ்யத்தில் அச்சத் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணேஜ்மெண்டாருக்கும் அதிகமான தகராறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதினால் பல தகராறுகள் இப்பொழுது அட்ஜூடிகேஷன்கோ அல்லது கன்விலியேஷன்கோ விடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி விடப்பட்டவைகள் சுமார் எவ்வளவு என்று கூறமுடியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.

Wage Board for Cigar Workers

* 138 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to constitute a Wage Board for Cigar Workers ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மாகாண ரீதியில் எங்கும் “விகார்” தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் விகார் பாக்டரி தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்ய ஒரு போர்டு ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வேஜ் போர்ட் ஏற்படுத்துவதற்கும் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணய போர்டு ஏற்படுத்துவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வேஜ் போர்டு தீர்மானிக்கிற முடிவுகளை யாரும் அமல் செய்யவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆகவே இம்மாதிரி வேஜ் போர்டு அமைப்பது நல்லதல்ல என்று சர்க்கார் கருதுகிறது. வேஜ் போர்டின் முடிவு வந்த பிறகுதான் தகராறு ஆரம்பிக்கிறது. ஆகவே வேஜ் போர்டு ஏற்படுத்த இப்போது முடிவு செய்யப்படவில்லை என்று என்னுடைய பதிலில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, சுருட்டுத் தொழிலாளர்களாகப் பணியாற்றுகின்றவர்களின் உழைப்பின் பலனை முதலாளிகள் சுருட்டுகிறார்கள் என்கின்ற குறை நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்க *conciliati n* மூலமாகவோ அல்லது அட்ஜூடிகேஷன் (*adjudication*) மூலமாகவோ தீர்மானித்து அமுல் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு போர்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சுருட்டு தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்க ஒரு போர்டு அவசியமா என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் ஆலோசிக்கும்.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு இதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இது மாகாண ரீதியில் எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறியவேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போதுதான் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அது மாகாண ரீதியில் சரியாக நடைபெறும் என்றே நம்புகிறேன்.

SRI MATHI T. N. ANANDANAYAKI : பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு என்று அமைத்திருக்கிற போர்டைக் கொண்டே சுருட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

18th July 1957]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இல்லை, இந்த பிரச்சனை வேறாக இருக்கிறது.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : பீடித்தொழிலாளர்கள் விஷயமாக இந்த போர்டு எவ்வளவு காலத்திற்குள் தன்னுடைய தீர்மானங்களை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று காலவரையறை ஏதாவது உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரணமாக இதற்கு காலவரையறை நிர்ணயிப்பது இல்லை.

SRI K. PONNIAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த போர்டினர் குறைந்தபட்ச கூலியை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த போர்டின் அலுவலர்கள் வேறாக இருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, சுருட்டு தொழில் நடத்துகின்ற முதலாளிகள் அடைகின்ற லாபத்திலிருந்து இந்த சுருட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு போரன்ஸ் கொடுப்பதற்கு இந்த வேஜ் போர்டு சிபாரிசு செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : போரன்ஸ் கொடுப்பதற்கு சிபாரிசு செய்ய இந்த போர்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை.

SRI S. NAGARAJA MANIAGAR : சுருட்டுத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை முதலாளிகள் சுருட்டிக்கொள்வதாகக் கூறப்பட்டது. இது தவிர சில இடங்களில் வேறு சிலரும் இவர்களை சுருட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் இவ்வைய சுருட்டுகிறார்கள் என்றுதான் சர்க்காருக்குத் தெரியும். இடையில் யாரெல்லாம் இவர்களை சுருட்டுகிறார்கள் என்பது அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை பொறுத்திருக்கிறது.

Dam across Palar near Vaniambadi

* 139 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a dam or anicut across the river Palar near Vaniambadi; and

(b) if so, when it will be taken up?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) There was a proposal to construct a dam across the Palar near Avarikuppam, west of Vaniambadi in North Arcot district.

(b) On examination, it was found that the prospects of that scheme were not encouraging. However, the Chief Engineer was informed that the question of taking up that scheme might be considered after the boundary between Andhra and Madras was finally fixed. A scheme for the construction of a barrage a little upstream of the existing anicut at Ranipet as an alternative to the reservoir scheme near Vaniambadi is at present under the active consideration of the Government.

[18th July 1957]

9-30 a.m. SRI A. A. RASHEED : Are the Government aware that portions of Vaniyambadi are washed away every year by the monsoon floods in Palar River?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question relates to construction of a dam. I do not have figures about flood damages.

SRI K. VINAYAKAM : A dam or an anicut across Palar would be of some utility only when there are floods or water flowing in the river. Is the Hon. Minister aware of the fact that there were no floods or water in that river so far as human memory goes or at least during the past few decades?

MR. SPEAKER : I suppose the hon. Member Rasheed knows more about Vaniyambadi than the hon. Member Sri Vinayakam.

SRI K. VINAYAKAM : That is an insult to me, Sir. I am a Member of this Legislature and though elected by the electorate in the Madras City, it does not mean that I do not know anything about other places in the State. I know about Vaniyambadi as much as my hon. Friend Sri Rasheed does.

MR. SPEAKER : I am glad to be enlightened on that point.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The idea is to dam up whatever water resources are available and it is expected that it would be able to dam sufficient quantity of water to irrigate about 3,500 acres of land.

SRI A. A. RASHEED : Every year during the monsoon we get floods in the river Palar. That is what happened during the past three years. Cannot the floods be dammed and the water utilized for irrigation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It would be an exaggeration, Mr. Speaker, Sir, to say that we get floods. We do get some water in Palar during monsoon.

SRI A. GOVINDASAMI : இந்த அணைக்கட்டு விஷயம், ஆந்திரா தமிழ்நாடு எல்லைப் பிரச்சனை தீர்ந்த பிறகு கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்களே ; அதன் கருத்து என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முதலில் போட்ட திட்டப்படி அந்த அணைக்கட்டு சித்தூர் ஜில்லாவில் கக்குந்தி ஜமீன் ஏரியாவில் வருவதாக இருந்தது. அந்த பிரதேசம் இப்பொழுது ஆந்திராவில் இருப்பதால் அதை வேறு எந்த இடத்தில் போடுவது, எந்த இடத்தில் போட்டால் செளகரியமாக இருக்கும், புதித இடத்தில் அணை கட்டினால், கங்குந்தியில் அவர்கள் அணை கட்டி விட்டால் இங்கு கண்ணீர் வருமா வராதா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The Hon. Minister said that the proposed dam would irrigate 3,500 acres. May I know what would be the cost of construction of such a dam across Palar?

18th July 1957]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are two or three proposals. I would like to know in respect of which proposal the hon. Member wants to know the cost.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I would like to know the cost of the cheapest proposal.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The cheapest proposal namely to construct a barrage a little above Ranipet would cost Rs. 56 lakhs.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that North Arcot is famous for the seven wonders of the world. The first is, a river without water—Palar is known for that, then a fort without forces, temple without God, ladies without beauty and the rest of it.

(Sri A. A. Rasheed rose.)

MR. SPEAKER : Let us not have charges and counter charges now.

SRI M. P. SARATHI : வேலூருக்கும் காட்பாடிக்கும் நடுவில் உள்ள பாலம் பழுதடைந்திருப்பதால் காட்பாடியிலிருந்து வரும் சரக்குகள் ராணிப் பேட்டை வழியாக வர வேண்டியிருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இதற்காக அரசாங்கம் ஏதாவது செய்து கொண்டு வருகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது அணைக்கட்டைக் குறித்த கேள்வி. வேறு கேள்வி போட்டால் சொல்கிறேன்.

Supply of Catamarans to fishermen

* 140 Q.—**SRI C. MUTHIAH PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is adequate supply of catamarans to all fishermen;

(b) whether the Government have received any complaints recently from the fishermen about the non-availability of catamarans and sale of catamarans supplied by Government at a very high price;

(c) if so, the steps taken by the Government to reduce the price and ensure regular and adequate supply of catamarans; and

(d) whether the Government have any proposal to form Co-operative Societies and entrust the work of distributing catamarans to them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The availability of catamaran logs for fishermen is not adequate.

(b) There have been no recent complaints from fishermen about the scarcity of catamarans. As regards the high cost of logs supplied by Government, the fishermen affected by cyclone in Tanjore and Tirunelveli districts were supplied Lunimidella logs on

[18th July 1957]

half cost and half subsidy basis. These logs which are of the best quality are obtainable only from Ceylon and are, therefore, more costly.

(c) The Government of India have been addressed for the grant of a subsidy for the sale of catamaran logs imported from Ceylon to fishermen under the Grow More Food rules and, if this materialises, it will help to reduce the price of catamaran logs to a certain extent. In order to ensure regular and adequate supply of catamaran logs to fishermen, the Government are examining the possibility of starting in the Cumbum valley a plantation of the type of Ceylon logs, as the local types of wood have not been found suitable for catamaran logs; and

(d) There is no proposal to form co-operative societies solely for the purpose of purchasing and distributing catamarans to fishermen. But, fishermen federations have been formed with jurisdiction over one or more districts, and these federations will purchase and distribute catamarans, yarn, nets, etc., to fishermen through their feeder societies.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : மரம் வளர்த்து அரசாங்கம் கட்டு மரத்தைக் கொடுக்கிற திட்டத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் அதுவரையில் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாகாண அரசாங்கமே வாங்கி அந்த டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் கொடுத்தால் 400 சதவிகிதம் அதிகமாக விற்கிறதை விட்டு ஏழைகளுக்கு குறைந்த விலையில் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அது சௌகரியம் படுமானால் அரசாங்கம் அதை ஏற்றுச் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறது.

SRI K. R. NALLASIVAM : கட்டு மரங்களை சர்க்கார் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்வதாகத் தெரிகிறது. அதேபோல் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு பரிசில் பாதி விலைக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கட்டு மரங்கள் கொடுப்பதுபோல் படகுகளுக்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI T. P. ELUMALAI : கட்டுமரம், விலை போன்ற சாமான்களை சர்க்காரே வாங்கி ஏழை மீன் பிடிக்கிற தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்க முன் வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : ஏழைகளுக்கும், கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கும் சில இடங்களில், பிரத்தியேகமாக சொல்ல வேண்டுமானால் சிலோனிலிருந்து கட்டு மரங்களை விலைக்கு வாங்கி பாதி விலைக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொண்ணூற்றேழு கட்டு மரங்களை தூத்துக்குடி. வழியாக வரவழைத்து 78 கட்டுமரங்களை தூத்துக்குடிக்கும் 19 கட்டு மரங்களை தஞ்சாவூர் டிவிஷனுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMI : கட்டுமரங்களை தூத்துக்குடிக்கும், தஞ்சாவூருக்கும்படும் கொடுத்திருப்பதாக பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. என் அவைகளை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு வழங்கவில்லை?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அந்த இடங்களில் தேவை அதிகம் இருந்தது.

18th July 1957]

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் பற்றிக் கேட்டால் சொல்ல முடியுமா ?

SRI R. SRINIVASA IYER : Will the Government please explore the possibilities of getting these catamarans at cheap prices from Andamans and other islands under the control of Government of India ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : That will be considered.

SRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER : சர்க்காரிலிருந்து கட்டுமரங்கள் போன்ற வசதிகள் கொடுப்பதற்கு முன்பு இந்த மீன் பிடிப்பவர்கள் நல்ல முறையில் மீன் பிடித்தும் அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் கடலுக்கு அருகாமையில் பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு மீன் பிடித்து தங்கள் வாழ்க்கை தரத்தை வளர்த்து வந்தார்கள். ஆனால் தற்போது நமது அரசாங்கத் திலிருந்து அதிகமான சலுகைகள் கொடுப்பதால் அவர்கள், பொழுது போக்கிற்காக உட்காரும் மெரினா போன்ற இடங்களில் சுகாதாரத்திற்கு விரோதமான முறையில் நடப்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா? அப்படி தெரிந்திருந்தால் அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அரசாங்கம் உதவி செய்வதால் அவர்கள் ஒழுங்கின்படாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தொழில் அபிவிருத்திகாகவே உதவி செய்யப்படுகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : கட்டுமரங்கள் உபயோகப்படுத்தி மீனவர்கள் அதிகமாக மீன் பிடித்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பாபிலோ என்ற விசை படகுகளை வாங்கிக் கொடுத்து உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : விசை படகு இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் கொடுக்க உத்தேசம் இருக்கிறது.

SRI K. B. S. MANI : இந்தக் கட்டுமரங்கள் சிலோனிலிருந்து 9.40 பிளாக் மார்க்கெட்டில் தஞ்சை, நாகப்பட்டினம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக் a.m. களுக்கு வருவது அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியுமா? தவரன்மெண்டிலே கொடுக்கப்படுகிற கட்டுமரங்களை வாங்கி தனிப்பட்ட ஒரு சிலருக்கு அதிக விலைக்கு விற்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தால், அதை தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : பிளாக் மார்க் கெட் செய்வது சர்க்காருக்குத் தெரிந்து தெரிந்த விஷயமல்ல. அப்படித் தெரிந்தால், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் கட்டு மரங்களுக்கு வேண்டிய கட்டைகள் கோளாலிலிருந்து இது வரையில் வந்து கொண்டிருந்தன. இப்போது அவைகளை சப்ளை செய்து வரும் வியாபாரிகள் இவ்வாறு செய்வதிலிருந்து தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தால், கோளாலிலிருந்து கட்டைகள் வரச் செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இது வரையிலும் கன்னியாகுமரி ஜில்லா திருவாங்கூர் சர்க்கார் ஆட்சியில் இருந்ததால், அங்கிருந்து கட்டைகள் வந்துகொண்டிருந்தன. இனிமேல், அப்பொறு ப்பை சென்னை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு வேண்டியதைச் செய்யும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கட்டுமரங்கள் வினியோகிப்பதில் அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் தியாகிகளுக்கு அவைகளை இலவசமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

[18th July 1957]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அப்படி இலவசமாகக் கொடுப்பது கொஞ்சம் கடினமான காரியமாகையால், இப்போது அரசாங்கத்தின் மூலமாக கொடுப்பதில் கொஞ்சம் சப்பீடி கொடுத்து வருகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMI : கட்டுமரம் வரவழைப்பதற்கான 'இம்போர்ட் லைசென்ஸ்' சென்னையில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜில்லாக்களில் இருப்பவர்களுக்கும் அந்த லைசென்ஸைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : சென்னையில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் 'இம்போர்ட் லைசென்ஸ்' கொடுக்கவேண்டும் என்ற தனி அபிப்பிராயம் இல்லை. எங்கெங்கெல்லாம் தேவையோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் அபிப்பிராயம்.

Machine to extract palmyrah juice

* 141 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any machine has been invented in this State to extract palmyrah juice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

Scale of pay of N.G.Os. of Kanyakumari district

* 142 Q.—**SRI D. S. AUTHIMOOLAM** (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to revise the scale of pay of the non-Gazetted Officers of Kanyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir, but, the question of integration of the pay scales and rates of dearness allowance of the personnel transferred from the Travancore-Cochin State is under consideration.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, how long has it been under the consideration of the Government? May we know up to what date it will be under consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already said in answer to the question that it is under consideration, and I have assured the House that an early decision will be taken.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER RE THE TERM 'LADIES WITHOUT BEAUTY' WITH REFERENCE TO NORTH ARCOT DISTRICT.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது எவ்வளவு நேரம் பேசுவார் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 20 நிமிஷங்கள் தயவு செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

18th July 1957]

SRI S. M. ANNAMALAI: On a point of order, Sir. சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 'ladies without beauty' என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வியாயகம் அவர்கள் சொல்லி வட ஆற்காடு மாவட்டப் பெண்களின் மரியாதையை குறைக்கும் அளவுக்குப் பேசியிருக்கிறார். அந்த வார்த்தையை கனம் விநாயகம் அவர்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I am myself a resident of North Arcot district. I was a student of Voorhese College, Vellore. I know out of experience the veracity of my statement. There is no insult to anybody. It is a bare statement of fact. (Laughter.)

MR. SPEAKER: I would have taken no objection to the statement of Sri K. Vinayakam except to that portion where he stated 'ladies without beauty'. If he withdraws that portion, the other things can remain.

SRI K. VINAYAKAM: I would like once again to submit to you that no insult to the ladies of that district was meant. It is a statement of fact. It is my experience. (Laughter.) But in view of the strong opposition from the members of that district and in view of your request, I humbly withdraw that portion.

MR. SPEAKER: We now pass on to the next item on the agenda.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—*cont.*

(1) DEMAND XVI—MEDICAL.

(2) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

(3) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH—*cont.*

MR. SPEAKER: I should like every hon. Member to take only seven minutes, because I have got a large number of speakers. Srimathi A. Suares will now speak.

* **SRIMATHI A. SUARES:** Mr. Speaker, Sir, I desire to place before the House the necessity for greater facilities for post-graduate education in the medical field. On the maternity side, as you know, the Government Maternity Hospital, Egmore, has been up-graded and provides training for the D.G.O. and the M.D. midwifery course for candidates from all over India. For the D.G.O. course, six seats are reserved for Madras State, out of a sanctioned strength of 12 seats. But for the M.D. course, only two seats are given to Madras. Out of six seats, one seat is given to Andhra Pradesh and the remaining three seats are for other States in India. There are three Government Medical Colleges in Madras State and every year a large number of candidates pass the M.B.B.S., degree examination. Many of them desire to qualify themselves for higher degrees, but when there are only two seats for the M.D. midwifery course, it is only natural that many doctors

9-14
a.m.

[Srimathi A. Suares]

[18th July 1957]

are disappointed year after year when they do not secure seats for the course. This year, two doctors with five to seven years service, were deputed to this course, which means that doctors with less than a service of five years did not have the chance of being selected, if length of service is the basis on which the selections are made.

The hospitals in the Madras State are expanding from year to year in the five year plans of the country. We want highly qualified doctors for every hospital. Unless greater facilities are provided for post-graduate education, doctors will be forced to go abroad to improve their qualifications. This should not be necessary as the M.D. course is provided in India and, as we know, the standard of medical education in the Madras State is considered to be almost the highest in India. I request the Madras Government to provide from next year at least three more seats in the Government Maternity Hospital and transfer the Andhra seat to Madras, as the M.D. course is conducted at Visakhapatnam. (This year the Andhra Government did not depute a candidate. So that seat is given to a Madrasi.) If this is done, there will be six seats for the M.D. course for the Madras State.

Candidates in the up-graded institution in Egmore are given scholarships by the Central Government. If the Madras Government will give the same rate of scholarship to the three additional seats now proposed, the cost will come to Rs. 9,000 per annum. There is provision for two seats in the Stanley Medical College, of which one is reserved for the Vellore Medical College. As this is not an up-graded institution, no scholarships are given to these candidates. If two more seats are given to Stanley Medical College, if possible even from this year, there will be no additional cost to the Government.

I support the Demand for Grant for Rs. 4,03,74,300 under the head 'Medical.' Extra provision has been made under various heads in the Budget. There is substantial increase of provision under the heads medical colleges, hospitals and dispensaries, mobile medical units, and health centres in the N.E.S. blocks. When these additional amounts have been fully utilized, the Madras Medical Department will have taken many steps forward on the road to development.

9-48
a.m.

SRI A. RAJA GOUNDAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கையை அதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ராஜிபுரத்தில் குடி தண்ணீர் வசதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராஜிபுரம் ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அங்கு பல கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஆறுகள் ஓடவில்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் ஊறு வதற்குக் காரணம் அங்குள்ள ஏரிதான். ராஜிபுரத்தில் மழை காலத்தில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பினால், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் நிற்கும். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் ஊறும். அவ்வாறு தண்ணீர் சலமாகக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கது. சுமார் பத்து வருஷ காலமாக அந்த ஏரியில் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மழை

18th July 1957]

[Sri A. Raja Goundar]

காலத்தில் தண்ணீர் வரும்போது, அத்தண்ணீர் ஏரிக்குள் வாழடியாதபடி செய்து தண்ணீரைச் சேதப் படுத்திவிடுகிறார்கள். அதனால் அந்த ஏரியில் தண்ணீர் வந்து தங்குவதில்லை. அவ்வாறு தங்காத காரணத்தினால் கிணறுகள் வரண்டு போயிருக்கின்றன. குடிக்கத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த ஏரியில் சாகுபடி செய்கிறவர்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டால்தான் மழை காலத்தில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பும்; கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊறும். ஆதலால், ஏரியில் சாகுபடி செய்கிறவர்களை சர்க்கார் உடனடியாக அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ராஜ்புரத்தைச் சுற்றி பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு சுகாதார வசதியும், ஆஸ்பத்திரி வசதியும் கிடையாது. அவைகளுக்கு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி வைத்திய வசதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ராஜ்புரத்தை சுற்றி பல கிராமங்கள் இருப்பதால் ராஜ்புரம் ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரித்து, அதற்கு பரிசீலனை வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லா தலைமை ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஜனத் தொகை ஜாஸ்தி. மேலும் அங்கிருக்கும் ஆஸ்பத்திரி நெருக்கமான இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வைத்திய வசதி, பொது சுகாதாரம் பற்றிய மானியப்பிரேரணைகளின் மீது கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரிக்கிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 9-52 a.m.

சர்க்கார் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் வைத்திய வசதி பெறுகிற தொழிலாளர்கள், அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அந்த வைத்திய வசதிகளைப் பெற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்க வில்லையென்று நான் இன்று குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமானது கோவையிலே முதலிலே அமுலுக்கு வந்தது. அதற்கு அடுத்தபடியாக சென்னையிலும் மதுரையிலும் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் தொழிலாளர்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்குத்தான் அதிக வியாதி வருமாதலால் தொழிலாளர் தங்கள் வருமானத்திலிருந்து ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து அதன் மூலமாக விசேஷமான வைத்திய சலுகை பெறுவதற்காக ஏற்பட்டது. பொது ஜனங்களைப்போல் அவர்களும் வரி செலுத்துகிறார்கள். அதைத்தவிர வைத்தியத்திற்காக ஒரு தனிப்பட்ட கட்டணம் செலுத்துகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அவர்களுக்கு சரியான, தேவைக்குப் போதுமான வைத்திய வசதி கொடுக்கப்படவில்லை யென்றால் அது வருந்தக் கூடிய ஒரு விஷயம்தான். உதாரணமாக, கோவையிலே சுமார் 45 ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல், 50 ஆயிரம் வரையில் தொழிலாளர்கள் இந்தத்திட்டத்தின் கீழ் வந்திருக்கிறார்கள். கோவையிலுள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரியில்தான் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் பரிசீலனை வசதி செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்கு தனியான ஆஸ்பத்திரி நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்று ஆரம்ப முதலே வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இதற்கென்று புதிதாக ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டிய தில்லை. ஏற்கெனவே, இந்திய அரசாங்கத்தினர் உபயோகத்திலே இருந்த இராணுவ ஆஸ்பத்திரி ரெட் பீல்ட்ஸ் என்ற இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் அந்த ஆஸ்பத்திரியை இந்த திட்டத்தின் கீழ் எடுத்து உபயோகித்தால் தொழிலாளர்களுக்கு உபயோகமாகவிருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன்.

பஞ்ச மில்களிலும் மற்ற என்ஜினீயரிங் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் Occupation disease என்று சொல்லக் கூடிய T. B. வியாதிக்கு கடுமையாக ஆளாகிறார்கள். க்ஷயரோகம்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[18th July 1957]

எல்லோருக்கும் வருகிறது. ஆனால் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அதிகமாக வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழே தனியான கட்டியரோக ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை ராஜ்ய முழுமைக்கும், அதாவது சென்னை, கோவை, மதுரை மூன்றுக்கும் சேர்த்து வசதியான இடத்தில் நிர்மாணித்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்; தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இப்போது கோயம்புத்தூரிலுள்ள பெருந்துரை ஸானடோரியத்திலும், தாம்பரம் டி. பி. ஸானடோரியத்திலும் தொழிலாளர்களுக்காக படுக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவு படுக்கைகள் இல்லாத நிலையில் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த கட்டியரோக ஆஸ்பத்திரியில் வேண்டிய வசதி செய்ய முடியவில்லை. இந்த ராஜ்ய முழுமைக்கும் ஒரு தனியான ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று ராஜ்ய அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதோடு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

9-57
a.m.

* DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: சபைத் தலைவர் அவர்களே இந்த பொது சுகாதாரம், வைத்தியம், அத்தோடு Capital expenditure இவற்றின் தலைப்பில் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிப்பதோடு முக்கியமாக கொள்கைகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாகரீகம் பெற்றது என்று சொல்லுகிற நாகரிகிலெல்லாம் Health Services என்ற பெயரில்தான் வைத்தியம் பொது சுகாதாரம், அதாவது வியாதி வராமல் தடுப்பது, இன்றைய ஓரே தலைமையின் கீழ் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் இங்கு Director of Medical Services என்று ஒருவர் Director of Public Health என்று ஒருவர் ஆக இரட்டை ஆட்சிமுறை நடக்கிறது. நாகரீக நாகரிகில் இதுமாதிரி நடைபெற வில்லை என்று திருப்பிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சர்ச்சை மதராஸ் ராஜ்யத்தில் பல காலமாக நடந்து கொண்டிருந்தும் இது தீர்க்கப்படாததற்குக் காரணம் இருக்கிறது. நான் அதைப்பற்றி சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இந்த மந்திரி சபை Director of Health Services என்று ஒரு அதிகாரியை நியமிக்கவேண்டும். அந்த டைரக்டர் ஒரு ஸர்ஜனாக இருக்கலாம், அல்லது ஒரு (வைத்தியனாக) பிஸிஷனாக இருக்கலாம். Health Services என்ற முறையிலே ஒரு Director இருக்க வேண்டும். இரண்டு டிபார்ட்மெண்ட்களும் இணைய வேண்டும். வேண்டுமானால், உபதலைவர்கள் போட்டு, மெடிகல் பிரான்சீ, ஹெல்த் பிரான்சீ என்று பிரித்துக் கொள்ளலாம். இந்த மாதிரி அமைய வேண்டுமென்று மாறுதல் கொண்டால் இந்திய சர்கார் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இந்த ராஜ்யத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன; கீழே டிஸ்பென்சரிகள் இருக்கின்றன. அதைத்தவிர ஆரம்ப ஆரோக்கிய திட்ட விடுதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் படிப்படியாக இணைப்பதை ஐந்து வருட திட்டப்படி செய்யலாம். கிராமங்களில் வைத்திய வசதி செய்ய வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் டிஸ்பென்சரி தொடங்க வில்லை. ஆரோக்கிய விடுதி தொடங்குகிறார்கள். Health Visitor, Health Inspector என்று Staff கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு ஆரோக்கிய சூழ்நிலை இல்லை என்று எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய நல திட்டத்தில் வேலை செய்து போதும் எடுத்துச் சொல்ல கிளையும். இன்றைக்கு Medical Officer-க்கு Medical வேலை செய்ய நேரம் இருக்கிறது. ஆனால் ஆரோக்கிய வேலை செய்ய நேரம் இல்லை. Primary Health Unit முறையில் அந்த மாதிரி வாய்ப்புகள் கொடுக்கலாம். தாய்-சேய்-நல விடுதிகள் போன்றவைகளுக்கு பெண்டாக்டர்களை ஏற்படுத்தலாம். District Medical Officer-ம், District Health Officer-ம், Glorified Sanitary Inspector ஆக இல்லாமல் effective ஆக செயல்படுகிற முறையில் இருக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் ஐந்து நிமிஷ, ஏழு நிமிஷ speech-ல் சொல்லி முடிக்க முடியாது, திட்டங்களை சரிவர வகுக்க வேண்டும்.

18th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

நம்முடைய மெடிகல் காலேஜ்களில் சொல்லிக் கொடுக்க ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். காலேஜ்களில் சொல்லிக்கொடுக்கும் புரொபசர்கள் முழு நேர புரொபசர்களாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் வருவாய் இருக்கிற—Private Practice வைத்துக்கொண்டிருக்கிற—புரொபசர்கள் இருக்கவேண்டுமா என்பது பலநான் பிரச்சனை. ஆசிரியர்கள் நல்ல விதமாக வைத்தியக் கல்வியை சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டுமானால் நிச்சயமாக இரண்டும் செய்ய முடியாது. பணக்கவர்ச்சிதான் இருக்கும். ஒரு டாக்டராகிய நானே சொல்லிக்கொள்கிறேன். டாக்டர்களும் மனிதர்கள்தான். தெய்வமாக ஆக முடியாது. அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்கி, Chemical, Surgical போன்ற பல துறைப் படிப்புகளை கற்றுக்கொடுக்க வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல்படிப்புக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்கிறோம். நம்முடைய மதராஸில் கஸ்தூரிபாய் மெட்ரனிடி ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு கற்றுக்கொடுக்க வசதி இருக்கிறது. அதனால் ஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கிறது. போஸ்ட் கிராஜுவேட்டுகள் நம்முடைய நகரத்தில் அதிகமாக தேவைப்படுகின்றனர். அப்படி அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அங்குள்ள ஸ்டாப்புகளை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தினால் சௌகரியமாக இருக்கும். அதன் பிறகு எம். டி. பட்டம் பெற்றவர்களை நியமிக்கவேண்டும். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நேற்று விவாதம் நடந்தபோது இரண்டொரு வார்த்தைகளைப்பற்றி தடங்கல் ஏற்பட்டதால் அவைகளைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி முதலில் சொல்லி மற்றதைப்பற்றி பிறகு சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். வைத்தியத் துறையில் “லெப்பர்” என்ற ஒரு சொல் இருக்கிறது. “லெப்பர்” என்றால் குஷ்டரோகி என்று அர்த்தம். இந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தினால் அது ஒரு வசை மொழியாகக் கருதுகிறார்கள். இழிவான சொல்லாகவும் ஜனங்கள் அதைக் கருதுகிறார்கள். அது இழிவான சொல்லாக இருப்பதால் அந்த வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு அதற்குத்தக்க தமிழ்ச் சொல்லை அமைக்க வேண்டும் என்று வைத்திய உலகம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். யாரும் இப்பொழுது அம்மைக்காரன் என்றும் டி. பி. என்றும் சொல்வது இல்லை. அதைப்போலவே லெப்பர் என்றும் சொல்லாமல் இருக்கும் படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த நாகரீக வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அதைப்போலவே வெனிரியல் வியாதி இருக்கிறது. அது எப்படி உண்டாகிறது என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. அதை அப்படி ஒருவரும் சொல்வது இல்லை. ஆனால் பொம்பளை வியாதி என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போலவேதான் லெப்பர் என்று சொல்லாமல் இருக்கவேண்டும். வெனிரியல் சீக்கு என்று சொல்லும்போது நம்முடைய மனிதர்களுக்கு எல்வளவோ அறுவறுப்பாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே லெப்பர் என்பதும் இருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ் மொழி போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு தக்க தமிழ் மொழியைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை பல வரவுகளுக்கும் முன்னிருந்தே மாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்து வந்து இப்பொழுது அதற்குத் தக்க காலம் வந்திருக்கிறது. அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு தக்க தமிழ் வார்த்தையை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரே மாதிரியாக படித்தவர்களுக்கும் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி பெரிய கிளர்ச்சி இருந்துகொண்டு வருகிறது. பள்ளிக் கொல்லாக இருந்தாலும் சரி மெடிகலாக இருந்தாலும் சரி ஒரே மாதிரியாக படித்தவிட்டு பட்டம் பெற்று வந்தால் அவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பார்த்தால் அதிகப்படியான டாக்டர்கள் நகரங்களில்தான் இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் அதிகப்படியான

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [18th July 1957]

டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் சிராமப் பக்கங்களில் போய் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான அலவன்ஸ் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். கிராமப் புறங்களுக்குப்போய் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு வீட்டு அலவன்ஸ் போன்ற அலவன்ஸ் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு “நான் ப்ராசுடிவரீங்” அலவன்ஸ் என்று அதிகம் கொடுத்தால் அதிகப் படியாக டாக்டர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்ய முன் வருவார்கள். அப்படி டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்தால் கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதி ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட அலவன்ஸ் கொடுக்கக்கூடியதான வசதிகளை டாக்டர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை **Provincialisation** பண்ணுவதில் நாம் ஏகதேசமாக முன்னேற்றமுடைய நடவடிக்கை எடுத்தோம். அதை பூராவும் ப்ரொவினஷலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, சப்-தாலுகா ஆஸ்பத்திரிகளையும் ப்ரொவினஷலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இருபதாயிரம், பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட இடங்களில் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. அந்தப்போலவே திண்டுக்கல்லைப்போன்ற லட்சம் ஜனத்தொகைக்கொண்ட இடங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளையும் தாலுகா ஹெட் குவார்ட்டர் ஆஸ்பத்திரிகளாகக் கருதுகிறார்கள். அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. திண்டுக்கல்லுக்கு அருகில் பல தாய்-சேய்-நல் விடுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்து திண்டுக்கல் ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் பல கேஸ்கள் வருகின்றன. திண்டுக்கல்லுக்கு பிரசவ கேஸ்கள் அதிகம் வருகின்றன. அவைகளில் சில கர்ப்பப்பை வெடிச்சப்போக்கக்கூடிய கேஸ்களும் வருகின்றன. இப்படி பல கேஸ்கள் திண்டுக்கல்லுக்கு பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து வருகின்றன. திண்டுக்கல்லில் உள்ள ஆஸ்பத்திரி தாலுகா ஆஸ்பத்திரி அந்தஸ்த்தில் இருப்பதால் அங்கு அவைகளுக்கு வேண்டிய சிகிச்சை செய்ய முடியவில்லை. அதனால் திண்டுக்கல்லில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு நல்ல லெபரட்டரியையும் ப்ளட் பாங்கையும் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லா ப்ரெமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்கும் இப்பொழுது ஜீப் கார்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவித்தார். அப்படி வழங்கப்பட்டிருப்பதாக இதுவரையிலும் தெரியாது. அப்படி இருந்தால் அவை ரொம்பவும் வரவேற்கப்படவேண்டியதுதான். சின்னாப்பட்டியில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சென்டர் இருக்கிறது. அங்கு இதுவரையில் ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் ஜீப் கார்கள் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவைகளை உடனடியாக வழங்கி உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவைகளை சீக்கிரம் கொடுத்தால் ரொம்பவும் நல்லது. கிராமங்களிலுள்ள மருத்துவர்களுக்கு அதிகப்படியான பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உதவி மருத்துவ ட்ரெயினிங் நிலையம் அவசியம். அப்படிப்பட்ட நிலையங்களை அமைத்துக் கொடுத்து அதிகப்படியான மருத்துவர்களை தயாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை நான் டாக்டர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது நடைபெறுவது என்னவென்றால் அப்படி அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கும்போது அங்குள்ள டாக்டர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எப்படி எப்படி இருந்தால் டாக்டர்களுக்கு அந்த கேஸ்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இன்னும் அதிகப்படியான பயிற்சி மருத்துவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியான மருத்துவ விடுதிகள் அமைத்து வருகிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். மற்றும் சோஷியல் வெல்பேர் இலாகா மூலமாகவும், கம்யூனிட்டி சென்டர்கள் மூலமாகவும் பல விடுதிகளை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இதற்கு

18th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

என்று அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி அதிகப்படியான விடுதிகளையும் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் வரவேற்கத்தக்கவை. இப்படி அமைக்கப்படும் விடுதிகளில் மேற்பார்வை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அங்கெல்லாம் நல்லபடிக்கு பெண் வைத்தியர்கள் மேற்பார்வை இருக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல இடங்களில் இப்பொழுது சரியான மேற்பார்வை இல்லாமலேயே இருக்கிறது. பல ஜில்லா போர்டுகளில் பெண் டாக்டர்களை இல்லை. அப்படி இல்லாமல் அங்கங்கே பெண் டாக்டர்களை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளில் ஸ்டீரி மெடிகல் ஆபீசர்களை நியமிக்கிறார்கள். அவர்கள் தாய்-சேய்-நல விடுதிகளையும் மேற்பார்வை செய்யவேண்டும். கர்பிணி களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்வது முதலிய வேலைகளை அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். மதுரையிலுள்ள 25 அல்லது 30 இடங்களில் ஒன்றுக்கு இரண்டு பெண் டாக்டர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கர்பிணி களையும் குழந்தைகளை பெற்ற தாய்மார்களையும் பார்வையிடவேண்டிய தாக இருக்கிறது. அப்படி இரண்டு பேர்கள் இருந்தாலும் அது போத வில்லை. ஒரு டாக்டர் எட்டுப் பேர்களைத்தான் பார்க்கலாம். இப்பொழுது ஹெல்த் யூனிட்களைச் சேர்ந்தவர்களும் சோஷியல் வெல்பேரைச் சேர்ந்த வர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாய்மார்களுக்கும் கர்பிணிகளுக்கும் வேண்டிய களிவிக்கை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவைகளை அவர்களால் பூராவும் பார்க்கமுடியவில்லை. அவர்களால் எல்லா இடங்களையும் பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே அங்கெல்லாம் அதிகப்படியான டாக்டர்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹெல்த் விசிட்டர்கள் உள்ள இடங்களிலும் டாக்டர்கள் உள்ள இடங்களிலும் ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது பத்து நாட்களுக்கு ஒரு முறையாவது அவர்கள் வரவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் நூல் வெல்பேர் மெடிகல் ஆபீசர்களை அதிகப்படியாக அமைக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் நாம் எவ்வளவோ விஞ்ஞான முறையில் முன்னேற்ற மடைந்து வருகிறோம். அதேசமயத்தில் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஆயுர்வேத யூனிட் ஹோமியோபதி வைத்தியத்தையும் முன்னேற்ற மடையச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஹோமியோபதி முறை அதிக பிராபல்யமில்லாமல் இருக்கிறது. வேளிநாட்டிலிருந்தும் நாம் மருந்து வகைகளை அதிகமாகக் கொண்டுவரவும் முடியவில்லை. அதனால் அதிகப் படியான செலவும் ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லி வருகிறோம். இந்த நிலைமையில் நாம் செலவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும்போது ஆயுர்வேத, ஹோமியோபதி முறை வைத்தியத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குவேண்டிய முறையை நாம் பரிசீலனை செய்தால் நாட்டிற்கு நல்ல பயன் ஏற்படும். லோகல் fund இலாகாவின் கீழ் நடைபெற்று வரும் ஆஸ்பத்திரிகளில் ஜனங்களுக்கு வசதி அளிக்கும் முறையில் ஆயுர்வேத முறையில் வைத்தியத்தைச் செய்து வந்தால் ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும், மருந்துச் செலவும் சர்க்காருக்குக் குறையும். லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலையையும் பப்ளிக் ஹெல்த்தின் கீழ் கட்டிடம் கட்ட உதவிசெய்யும் முறையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் கட்டும் விஷய மாக சொல்லும்போது—

MR. SPEAKER : I have already given the hon. Member two minutes more.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : குடி தண்ணீர் சம்பந்தமாக ரொம்பவும் சிக்கிரமாக பல திட்டங்களைப் போட்டு நடத்திவருகிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதனால் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை ஓரளவு தீர்ந்துவிடுகிறது. இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [18th July 1957]

இன்னும் திட்டங்கள் போட்டு அவைகளையும் சீக்கிரத்திலேயே முடித்துவிட வேண்டும் என்றும் எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கு 95 லட்சம் ரூபாயும் மெடிகலின் கீழ் நாலேந்து கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் குஷ்டரோகம் என்பது மெடிகல் சம்பந்தப்பட்டதா அல்லது ஆரோக்யம் சம்பந்தப்பட்டதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இந்த அம்சம் எந்த இனத்தின் கீழ் வருகிறது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவதால் இந்த இரண்டு இலாகாவையும் ஒன்றாக ஒன்றாக அமைக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒன்று சேர்த்துவிட்டால் இந்த பிரச்சனை எழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த இரண்டு இலாகாக்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து இயங்கவேண்டிய இலாகாக்கள். அப்படி இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து நடத்தினால்தான் நன்மை ஏற்படும். ஆகவே இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாக இணைத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு எனக்கு அதிகப்படியாக நேரம் கொடுத்து பேச அவகாசம் அளித்ததற்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10.10
a.m.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா போர்டுகள் மூலமாக நடத்தப்படுகிற ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாம் அனேகமாக ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. பல ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக்கூட தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். முழுக்க முழுக்க அவர்களே பொறுப்பாகச் சொல்லி விட முடியாது. அரசாங்கம் அவைகளுக்குத் தேவையான மருந்து வழங்குவதும், தேவையான பண உதவி செய்வதும் ஓரளவு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மருந்துகள் வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு அவைகள் இண்டெண்ட் போட்டால், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மருந்துகள் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வந்து சேருவது கிடையாது. பொதுவாகவே, ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மருந்துகள் வராவிட்டால் அவைகள் எப்படி ஒழுங்காக நடைபெற முடியும்? ஆகவே, குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்காக ஜில்லா போர்டு மருந்துக்கான இண்டெண்டுகள் அனுப்பிய மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக அவைகளுக்கு மருந்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அந்த ஆஸ்பத்திரிகள் இருப்பதும் ஒன்றுதான் இல்லாததும் ஒன்றுதான். ஆகவே, இதைக் கருத்திற்கொண்டு, ஒன்று ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளை யெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அல்லது நல்ல முறையில் ஜில்லா போர்டுகளே நடத்துவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த 6 ஆண்டு காலத்திலே இந்தத் திட்டத்தைக் குறித்து பிரசாரம் செய்கின்ற முறையும், அதை நடத்துகிற முறையும் வேகமாக இல்லை. இதைப் பொறுத்த வரை, கல்யாணம் ஆகாதவர்களுக்கோ வறட்டு வேதாந்திகளுக்கோ கவலை இல்லை. குடும்பத்தோடு வாழ்கின்றவர்கள் இதைப்பற்றி நிச்சயமாகக் கவலைப்பட்டுத்தான் தீர வேண்டும். இந்திய சர்க்கார் இதைப்பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரை நான் ஒரு சிறிய யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருக்கும் ஆஸ்பத்திரி மூலமாகவும், மோட்டார் வாகனங்கள் மூலமாகவும் ஒரு பிரசார சாதனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை மக்கள் மனதார வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், புகரங்கமான இடத்தில் பேசுவதற்கு வெட்கப்படுகிறார்களேதவிர, இம்மாதிரி திட்டம் தேவை என்பதை நம்புகிறார்கள், வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய உள்ளத்திலே பதியக் கூடிய முறையில் அதற்குரிய சாதனங்கள் பற்றி தெளிவாக விளக்கமாகத் தெரியச் செய்யவேண்டும். அந்தச் சாதனங்களும் கிராமாந்திரங்களில் இருக்கின்ற மாதிரி செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாத முறையில் கிராமங்களில்குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் வேறு விதமான முறையில் நடந்து வருகின்றன. இதை சர்க்கார் கவனத்தில்

18th July 1957] [Sri K. R. Nallasivam]

வைத்துக்கொண்டு, அதற்கான காரியங்களைக் கொஞ்சம் வேகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த வகையில் காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால், எவ்வளவு பெரிய திட்டங்களை நாம் போட்டாலுங்கூட, எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டாலுங்கூட, அவைகளினால் பலன் ஏற்பட முடியாது. சில அரசியல் வாதிகள் கூடச் சொல்வார்கள், இது என்ன தத்துவார்த்த அடிப்படை என்று—குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி. அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை. பிரத்தியட்சமான உண்மையை நாம் பார்க்க மறுக்கக்கூடாது. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேறி, அதன் மூலம் ஜனங்கள் எல்லாம் பயன்பெற வேண்டுமானால், போடப்படுகிற திட்டம் சரியான முறையில் அமுலாக்கப்படவேண்டும். அதற்குச் சரியான முறையில் சர்க்கார் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குஷ்டரோகத்தைப்பற்றி சற்று முன் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பேசினார். அதைப் பொறுத்த வரை சர்க்கார் மிகவும் அசிரத்தையாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். சில இடங்களில் குஷ்டரோகிகளின் எண்ணிக்கை நான்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஒரு ஊரிலே நான் பார்த்தேன். சுமார் 3, 4 வருஷங்களுக்கு முன்னால், 50, 100 பேர் குஷ்டரோகிகள் இருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது சுமார் 300, 400 பேர்கள் வரை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய கோவில்கள் முன்பும், மற்ற மதஸ்தர்கள் தரிசிக்கக்கூடிய இடங்களின் முன்பும் குஷ்டரோகிகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகிறார்கள். எத்தனையோ பிச்சைக் காரர்கள் குஷ்டரோகிகளாக அங்கெல்லாம் காட்சியளித்து தங்கள் நோயை மற்றவர்களுக்கும் தாராளமாகப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், எப்படி இப்பொழுதுள்ள வியாதியைத் தடுக்க புதிய மருந்துகள் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்களோ, அதேபோல் குஷ்டரோகம் என்னும் கொடிய வியாதியைப் போக்குவதற்கும் சரியான மருந்துகளைக் கண்டுபிடிக்க வகை செய்வதோடு கூட, இந்த நோயைத் தடுப்பதற்கு வேகமாக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த வியாதி மக்களை எங்கு கொண்டுபோய்ச் சேர்க்குமோ, சொல்ல வேண்டியதில்லை.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பார்த்தால், இந்த இடங்களில் பார்த்தாலும்—ரயிலிலே லேபிஷை இருந்தாலும் சரி, பஸ் ஸ்டாண்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட நோயாளிகள் இருப்பதைப் பார்க்கவே சகிக்காது. அவர்கள் வருஷதை நேரிலே பார்த்தால் எவ்வளவு அவஸ்தையாக இருக்குமென்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த நோயைத் தடுப்பதற்காக சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கத்திற்கு 13 ஆயிரம் ரூபாய் வருஷமொன்றுக்குக் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்த வியாதிக் காக லட்சக் கணக்கில்தான் ரூபாய் செலவிடப்பட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுகின்றேன். இந்த வியாதியைப் பொறுத்தவரை, இதைத் தடுப்பதற்கு நாம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி, இந்த வியாதியை இந்த நாட்டிலே இல்லாமல் விரட்டியடிக்கவேண்டும். நான் இன்னொரு யோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வியாதியுடையவர்களைச் சக்தியற்றவர்களாகச் செய்யவேண்டும். ஆண்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஆயுரேஷன் மூலமாகவும், பெண்களாக இருந்தால் ஸ்டிரீலேஷன் மூலமாகவும் அவர்களைச் சக்தியற்றவர்களாக்கி, மேற்கொண்டு குஷ்டரோகிகளை உற்பத்தி செய்வதிலிருந்தும் தடுக்க சர்க்கார் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு தாலுகாவில் 500-க்கு மேற்பட்ட குஷ்ட ரோகிகள் இருப்பார்களானால், அந்தத் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் அதற்கு என்று தனியாக ஒரு பகுதி இருக்கவேண்டும். இப்போதுகூட அம்மாதிரி பகுதிகள் இருந்தாலும், பெயரளவுக்கு இருக்கிறதே தவிர, உருப்படியான வகையில் இந்நோயைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒரு தாலுகாவில் 500-க்கு மேற்பட்ட இந்நோயாளிகள் இருப்பார்களானால்,

[Sri K. R. Nallasivam] [18th July 1957]

அவர்களுக்கென்று ஒரு தனி விடுதி ஏற்படுத்தி குஷ்டரோகிகளையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து அவ்விடுதியில் வைத்து, நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்நோய் வேகமாகப் பரவாமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் அவசர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-15
a.m.

***SRI A. S. DURAISWAMI REDDIAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் சுகாதார, மருத்துவ இலாக்காக்களுக்காக மான்யம் கேட்டிருப்பதை நான் பூரணமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுகாதார இலாகா நல்ல வேலை செய்வது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சமீபத்தில் இன்புளையன்ஸா நோய் நம் ராஜ்யத்தில் சுமார் ஐந்து லட்சம் பேர்களை பாதித்தது. அப்பொழுது வைத்திய உதவி மிகத் திறமையாகச் செய்தார்கள். இப்பொழுது லோக் சபையின் நமது மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். சுகாதார இலாகா இம்மாதிரியான அவசர காலங்களில் மிகவும் சிரத்தையாக வேலை செய்வதோடு கூட, சாதாரண காலங்களிலும் நல்ல சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்ற பழமொழி உண்டு. சுகாதாரம் நன்றாக இருந்தால்தான் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் ஊழியம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் செய்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோரும் திறமையாக வேலை செய்ய முடியும். நாட்டு மக்கள் சுகாதாரத்தோடு இருந்தால் அந்த நாடு வேகமாக முன்னேற்றம் அடையும். இந்தவகையில் பார்த்தால், சுகாதாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிக மிகக் குறைவு என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய டாக்டர் அம்மையார் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள், சுகாதார இலாகாவை வேறாகவும், மருத்துவ இலாகாவை வேறாகவும் பிரித்து வைத்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதனால் சுகாதாரத்திற்கு வேண்டிய செலவுக்கு தொகை கொஞ்சமாக இருக்கிறதென்பதையும் சொல்லி, இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நோய் ஏற்பட்டு, அதனால், ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்துகொள்வதற்காக, ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதில் அநேக லட்சக் கணக்கில் செலவு செய்வதைவிட நோய் வராமல், முன் ஜாக்கிரதையாக சுகாதாரத்தை கவனித்துச் செய்தால் இவ்வளவு ஆஸ்பத்திரிகளுக்குத் தேவை இருக்காது.

இப்பொழுது சென்னை நகரத்தில் ஜன நெருக்கடி நான்கு நாள் அதிகமாகி வருகிறது. இப்பொழுது தாம்பரம் வரையில் மின்சார ரயில் ஓடிக்கொண்டிருப்பதால், ஜனங்கள் நகரத்தை விட்டுத் தாம்பரம் வரையுள்ள இடங்களில் நல்ல காற்றை முன்னிட்டும், நல்ல வெளிச்சத்தை முன்னிட்டும் குடியேறி வருகிறார்கள். அப்படிச் குடியேறினவர்களுக்கு வெளிச்சமும், காற்றும், தண்ணீரும் ஆகிய இந்த செளகரியங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர, சுகாதார வசதியோ வைத்திய வசதியோ அவர்களுக்கு மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆலந்தாரிலிருந்து தாம்பரம் வரையில் இத்தகைய வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆலந்தார் சென்னை கார்ப்பரேஷன் எல்லைக்கு அடுத்தார் போல் இருக்கிறது. தாம்பரத்திற்கும் சென்னைக்கும் தினசரி 100 மின்சார வண்டிகள் மேலும் கீழுமாகப் போய் வருகின்றன. இத்தனை வண்டிகளில் செல்பவர்கள் எல்லாம் அநேகமாக சென்னையிலேயே வேலை செய்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோருமே தாம்பரத்திலிருந்து மின்சார ரயிலில்தான் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஆனால், தாம்பரத்தைச்

18th July 1957] [Sri A. S. Duraiswami Reddiar]

சுற்றிய இடங்களில் சுகாதார வசதி மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆலந்தூர் பஞ்சாயத்து எல்லைக்குட்பட்டது. கார்ப்பரேஷன் எல்லைக்கு அடுத்து பக்கத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது சமீபத்தில் சிறு ரக, கனரக தொழில்கள் கிண்டியில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். 30 தொழிற்சாலைகளை இந்த வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். ஆலந்தூரில் இருக்கும் சுகாதாரக் கேடு இனிமேல் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆலந்தூரில் உள்ள சுகாதார நிலைமையை விளக்குவதற்கு ஒரு உதாரணம் நான் சொல்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு ஒரு லைப்ரரியைத் திறப்பதற்காக வரும்போது, ஊருக்குள் நுழைவதற்குள் லேயே, “என்ன இந்த ஊரில் சுகாதாரம் இவ்வளவு கேடாக இருக்கிறதே” என்று சொல்லி சுகாதாரத்தைக் கண்டித்தார். பல்லாவரத்தை அடுத்து, அனேக கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஜமீன் பல்லாவரம், இசாகன் சேர்ந்து முனிசிபாலிடி வைப்பதற்குக் கூட லாயக்கான டவுனாக இருந்தும் கூட, இதுவரை பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்கப்படவில்லை. ஜமீன் பல்லாவரத்தில் அனேக கிராமங்கள் இருந்தும் கூட இன்றுவரை ஒரு சுகாதாரமும் இல்லை. தெருக் குப்பையைப் பெருக்கக்கூட மனிதர்கள் இல்லை. ஊருக்குள் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ரோடுகள் அமைக்கப்படாமல் எத்தனையோ வருஷங்களாகின்றன. பஞ்சாயத்து சட்டம் வந்து, அதன்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நம் சர்க்கார் செய்தும்கூட, லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் அந்தப் பகுதியில் ஒன்றையுங் கவனிப்பதில்லை. 1942-ம் வருஷத்தில், இந்த கேவலமான நிலைமையை நீக்க, ஜில்லா போர்டு நான்கு Scavenger-களை நியமித்தார்கள், அதற்கு பிறகு 15 வருடங்கள் ஆகியும், அதே நிலைமையே நீடிக்கிறது. ஆலந்தூரில் பஞ்சாயத்து போர்டு இருந்தும், அந்த ஊரில் சுகாதார நிலைமை மிக மிக கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. அவ்வூரில் வசிப்பவர்கள் சிலர் சொந்தமாகவே Scavenger-களை, வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு Scavenger-களும் வைத்திருக்கிறார்கள். Night soil-ஐ சேகரிக்கும்படியான இடம் வெகு தூரத்தில் இருப்பதினால், மலங்களை ஜலம் விட்டு தெரு வாய்க்கால்களில் தள்ளி விடுகிறார்கள். அதனால் ஊரில் ஒரே நாற்றமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி Health officer அவர்களுக்கு குடியிருப்பவர்கள் Complaint செய்தால், அவர் அதை நேரே விசாரிக்காமல், அந்த Complaint-ஐ பஞ்சாயத்து போர்டுக்கே, ஆவன செய்யும்படி அனுப்பி விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு அதிகாரிகள், Scavenger-களை கூப்பிட்டு, “உங்கள் மீது மேலதிகாரிகளுக்கு புகார் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் வீடுகளுக்கு மூன்று நாட்கள் கக்கூல்கள் சுத்தம் செய்வதற்கு செல்லவேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டு, Complaint செய்தவர்களை பார்த்து “எங்கனிடம் புகார்களை கூறாமல் மேலதிகாரிகளிடம் ஏன் புகார் செய்தீர்கள்” என்று கூறுகிறார்கள். பிறகு Complaint செய்தவர்கள் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளிடம் மன்னிப்பு கேட்ட பிறகுதான் அவர்கள் வீட்டில் கக்கூல்கள் சுத்தம் செய்யப்படுகிறது. District Health Officer பக்கத்தில் தான் இருக்கிறார். அவர் நேரே வந்து விசாரிக்கலாம், அப்படி செய்யா விட்டாலும், Assistant Health Officer அல்லது Health Inspector-ஐயாவது அனுப்பி புகார்களை விசாரிக்க செய்யலாம். குற்றம் செய்தவர்களுக்கே அனுப்பினால் என்ன பிரயோசனம்?

பல்லாவரத்தை அடுத்தாற்போல் உள்ள இடங்களில், சென்னையிலிருந்து பலர் போய் வீடுகள், பங்களாக்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர, அங்கே Jain College Christian College, Aerodrome முதலியவைகளும் இருக்கின்றன. மேலும், அங்கு 20 தோல் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. Chrome Leather Co., Gordon Woodroffe Co. போன்ற பெரிய தோல் கம்பெனிகளும் இருக்கின்றன. இந்த தோல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து, அசுத்தமான நீர் வெளியே விடப்படுகிறது. பல்லாவரம் கிராமத்திற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு இல்லை.

[Sri A. S. Doraiswami Reddiar] [18th July 1957]

ஆனால் சர்க்காரை ஒரு விஷயத்திற்கு பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு மின்சார விளக்குகள் ஜகஜ்ஜோதியாக எரிய, ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

தாம்பரம், ஒரு பெரிய ஊர், அந்த பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு லட்ச ரூபாய் வருவாய் இருக்கிறது. 30,000 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ஒரு Rural Dispensary தான் இருக்கிறது. அதுவும் தினம் 2, 3 மணி நேரம்தான் வேலை செய்கிறது. ஆகையினால் அங்குள்ள மக்கள் சென்னைக்கு வைத்திய வசதி பெறுவதற்கு சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

சைதாப்பேட்டை தாலுக்காவிற்கு தலைநகரம் கிடையாது. இப்பொழுது சைதாப்பேட்டை நகரமும் Corporation-ல் சேர்ந்து விட்டது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு Headquarters Hospital ஏற்படுத்துவதற்கு மும்முரமாக யோசனைகள் செய்துகொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சைதாப்பேட்டை தாலுக்காவில் எந்த இடத்தில் இந்த ஆஸ்பத்திரியை வைக்கப் போகிறார்களோ, தெரியவில்லை. இந்த ஆஸ்பத்திரியை ஆலந்தூரிலாவது அல்லது தாம்பரத்திலாவது வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலந்தூர், பல்லாவரம், தாம்பரம்—இம்மூன்றையும் சேர்த்து ஒரு பெரிய முனிசிபாலிட்டி ஆக அமைக்கலாம். ஆலந்தூரில் 30,000 ஜனங்களும், தாம்பரத்தில் 30,000 ஜனங்களும், பல்லாவரத்தில் 40,000 ஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். எப்படி கலக்கத்தா கார்ப்பரேஷனும் பக்கத்திலே ஹௌரா முனிசிபாலிட்டியும் இருக்கின்றனவோ, அப்படியே இங்கும் சென்னை கார்ப்பரேஷனும் இந்த முனிசிபாலிட்டியும் இருக்கலாம். அந்தப் பிரசேதத்தில் உள்ள பெரிய பங்களா வீடுகள் இவைகளின் சொந்தக்காரர்கள், குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து நிறைய வாடகை வாங்குகிறார்களே தவிர, வரி ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. முதலில் பல்லாவரத்திற்கு ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், பிறகு இம்மூன்றையும் சேர்த்து ஒரு முனிசிபாலிட்டியாக்கினால் மிக நலமாய் இருக்கும் என்றும் ஸ்தலஸ்தாபன அமைச்சர் இதுபற்றி கவனிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-24
a.m.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : தலைவர் அவர்களே, மந்திரி

அவர்கள் கொண்டுവந்து இருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் புனயம்மான காவேரிநதி ஓடுகிறது. திருச்சி டவுனிலிருந்து சுகாதாரக் கேடான நீரெல்லாம் அந்நதியில் போய்விழுகிறது. பல யாத்ரீகர்கள் இந்நதியில் ஸ்னானம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இதை அசத்தத் தண்ணீரை, இந்நதியில் சேரவிடாமல் பக்கத்தில் சுமார் நாலு பர்லாங் தூரத்தில் உள்ள விவசாயம் செய்யுமிடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்வதற்கு முனிசிபல் நிர்வாகத்திலேயும் பணம் இருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்களும் நேரில் அங்கு சென்று பார்த்திருப்பார்கள். கூடியசீக்கிரம் இதை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்தால் நல்லது. இந்த அசத்தமான நேரை விவசாயிகளுக்கு பயனுள்ளவகையில் உபயோகப்படுத்த வசதி செய்து கொடுத்தால் சர்க்காரின் வருமானமும் அதிகரிக்கும்.

திருச்சி டவுன் மத்தியில் ஒரு பெரிய சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதிலிருந்து வெளிவரும் எல்லாவிதமான அசத்த நீரும் பக்கத்தில் ஓடுகின்ற உய்க்கொண்டான் வாய்க்காலில் வந்து சேருகிறது. அந்த வாய்க்கால் தண்ணீரை கிராம மக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். இந்தத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினால் நலம். ஆனால் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படுத்துவதனால் பல சுகாதாரக் கேடுகள் உண்டாகின்றன. ஏழைமக்களைக் காப்பாற்றுகிறோம், கிராம மக்களை காப்பாற்றுகிறோம் என்று நாமெல்லோரும் இங்கும், மேடைகளிலும் பேசும் நேரத்தில்

18th July 1957] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

சுகாதார மந்திரி அவர்கள் இதை கவனித்து ஏழை மக்கள் சுகாதாரத் துடன் வாழவேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, 10-27 a.m.
Sir, in supporting the cut motion, I would like to make a few observations. Many hon. Members have spoken about the delay in the supply of medicines to the various hospitals and rural dispensaries. This question has been agitating the public mind for a long time and it is a well-known fact that the Central Medical Stores, run by the Government of India, are not very quick and prompt in supplying medicines. It is high time that our Government moved the Central Government and took over the Stores themselves. Otherwise, there will be no salvation. Further, even though provision is made by the Government and the local bodies for the purchase of medicines, most of these are not supplied by the Medical Stores. The indents are returned with the remark 'hereafter.' 'Hereafter' means they are never to be supplied. That is the position. Then, Sir, some of the old, antiquated drugs are still being supplied to the hospitals and dispensaries. Now that medical science has advanced to a considerable extent, the Stores must be induced to store more of modern drugs.

With regard to hospitals, several of these are understaffed. Even in big headquarters hospitals, there is dearth of men. My submission is that the Government should think of posting only doctors with post-graduate degrees as District Medical Officers when the present incumbents retire. We must also send most of the doctors with just the M.B.B.S. degree—(I include in this category honorary medical officers also)—for training abroad. In most of the hospitals, we have not got specialists say, for Orthopaedics, Plastic Surgery, Pathology, Anæsthesia and such other departments. When the present incumbents retire, we will find it very difficult to replace them with highly qualified and experienced men. So, the Government must look ahead and see that these people are trained as early as possible so that they may take the place of those who are likely to retire soon.

A Surgeon of the Stanley Medical College has been transferred as Dean—and a surgeon has not been posted in his place. In the General hospital one of the prominent surgeons has retired from service. These places have not yet been filled up with suitable persons. The Government should realise the seriousness of it and see that qualified people, preferably post-graduate people with experience are posted to these places as early as possible.

As far as possible the idea of giving special wards to the Dean or the Heads of Medical Institutions should be discouraged. Even when the Britishers were here, they were not encouraging the idea. Therefore it is not known why we should alone encourage this.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th July 1957]

system. That would mean the administration side will suffer. Therefore I am sure the Hon. Minister will pay attention to this side of the question also.

I have recently received some complaints regarding the Maternity hospital and that it is not well managed, in the sense that there are many married Lady Assistant Surgeons and most of them are, I am told in the family way and on account of some inconvenience or other they do not stay on duty for more than an hour or an hour and a half at a time. That is the complaint I have received. Government must see that maternity leave is granted to such lady doctors as early as possible so that the work in the premier hospital may go on smoothly and may not suffer. That is a serious point that should be taken into consideration by the Government.

With regard to primary health centres established all over the State, Doctors are posted but medicines are not supplied. They don't have adequate housing facilities. All these things should be provided first before medical officers are posted to these centres. Most of the doctors posted to these centres are sitting quiet without doing any work.

With regard to the College of Integrated Medicine, though an Act was passed some time in October 1956, the Government, I find, have not implemented this Act nor have they framed any rules under the Act so far. Either the Government should seriously think of implementing this Act and frame necessary rules or they should repeal the Act. My suggestion in this connection is, that the College should be upgraded and post-graduate training should be given in Ayurvedha and other systems of medicine. As it is, it is neither Allopathic non-Ayurveda and the students suffer very much. I also understand that so many posts are vacant and professors have not been appointed to various departments. This also should be taken into serious consideration by the Hon. Minister.

With regard to water-supply schemes, so far as urban areas are concerned, it is moving at snail's pace. Even though some new appointments have been made in the Sanitary Engineering branch on the execution and designing side, still the work is not progressing satisfactorily. So many municipalities are suffering for want of good drinking water-supply schemes. In rural areas also the same is the case. The water-supply position is very bad and Government must come to the aid of the rural people by sinking more wells and giving more grants for sinking of these wells. This is a very important thing which the Government should take into consideration. I understand that recently a project known as the 'Nanjanaad' water-supply scheme sponsored by the Government of India and about to be executed has been transferred to the Kerala State. A similar project in the same area in the Kanyakumari district, if taken up under the Government of India

18th July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

scheme, will go a long way to solve the rural water-supply problem in that district. To that also I am sure the Hon. Minister will pay immediate attention.

With regard to the flu epidemic, the Director-General of Medical Services of the Government of India has recently issued a communique stating that the second phase of the attack will start very soon and so on. About this, many articles have been published in the papers. I understand that all the medicines that are to be administered for this disease have gone underground. That is the rumour spreading in the City. Whatever it is, Government must think of putting up two or three vans for each district and give adequate medical aid to people in interior rural parts. Instead of thinking about mobile blacksmithy and carpentry vans, our Government should think of providing mobile medical vans so that they may go to the aid of rural population.

These are my few suggestions and I hope Government will immediately pay attention to all these things.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர் 10-38
களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் பேரில் பேசும்போது பல கனம் அங்கத் a.m.
தினர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, எந்த எந்த சீர்திருத்தங்களை
செய்தால் வைத்திய-சகாதார இலாகாவின் நிர்வாகம் இன்னும் நன்றாக
நடக்கும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு எனது நன்றி. அவர்கள்
கூறிய விஷயங்களுக்கு நான் சட்டியவரையில் பதிலளிக்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 16, 17, 18-வது
மானிய கோரிக்கைகள் மூன்று துறைகள் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருப்
பதால், அவைகள் மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு அதிக நேரம்
கொடுக்கப்படும் என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. ஏன் அப்படி அவகாசம்
கொடுக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : நேரம் இல்லை. ஆகவே அவகாசம் கொடுக்க முடிய
வில்லை. நேரம் இருந்திருந்தால் அவகாசம் கொடுத்திருப்பேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நம் நாட்டில் போதுமான
வைத்திய வசதிகள் இல்லை என்றும், கிராமாந்தரங்களில் மக்கள் வைத்
திய வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது.
அது வாஸ்தவம்தான். நான் அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். எந்த அள
விற்கு வைத்திய வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு
நாம் வைத்திய வசதிகளை செய்துகொடுக்கவில்லை. அது நம் நாட்டின்
துர்பாக்கியபாகமும். வைத்தியர்கள் நம் நாட்டில் போதுமான பேர்கள்
இல்லை. மேல்நாடுகளில் ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு போதுமான
அளவில் வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் அவ்வளவு வைத்
தியர்கள் இல்லை. ராஜ்யத்தில் சுமார் 4,000 வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள்
என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, வைத்தியர்கள் என்று குறிப்
பிடப்படும்போது, ஆங்கில வைத்திய முறையில் பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர்
களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நாட்டு வைத்தியத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்
களை இந்த விஷயத்தில் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்களையும்
கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, 10,000 அல்லது 20,000 அல்லது
30,000 வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால்,
7,500 ஜனங்களுக்கு ஒரு வைத்தியர்தான் இருக்கிறார். ஆகையால்
அரசாங்கத்தார் தேர்ச்சிபெற்ற வைத்தியர்களை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தீவிர
முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு ராஜ்யத்தில் அதிகமான வைத்தியக் கல்லூரி
களை நிறுவியிருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களுக்கு முன் நமது ராஜ்யத்தில்

[Sri M. A. Manickavelu] [18th July 1957]

ஒரு வைத்தியக் கல்லூரிதான் இருந்தது. இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் நான்கு வைத்தியக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. சென்னையிலேயே இரண்டு வைத்தியக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மதுரையில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி இருக்கிறது. வேலூரில் ஒரு தனியார் வைத்தியக் கல்லூரி இருக்கிறது. இத்தனை வைத்தியக் கல்லூரிகள் இருந்தபோதிலும் போதுமான பேர்களுக்கு வைத்தியக் கல்வி கொடுக்க முடியவில்லை. இப்போது வைத்தியக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு அனேகம் பேர்கள் விண்ணப்பித்து வருகிறார்கள். சுமார், 1,400 அல்லது 1,800 பேர்கள் வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்வதற்கு மனுச்செய்துகொண்டார்கள். ஆனால் 300 அல்லது 400 பேர்களுக்குத்தான் வைத்தியக் கல்லூரிகளில் இடம் கொடுக்க முடிந்தது. இந்தக் குறையை நீக்குவதற்காக என் தஞ்சாவூரில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். இது விஷயமாக யோசனை செய்யப்பட்டபோது, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ. அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்குப் போதுமான உதவி செய்யதாகக் கூறியதுடன், காரைக்குடியில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை நிறுவ வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக, அப்போது ஒரு கமிட்டியார் காரைக்குடியையும் தஞ்சாவூரையும் பார்வையிட்டார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், கோயம்புத்தூரில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை நிறுவலாம் என்ற யோசனை சம்பந்தமாகவும், கோயம்புத்தூருக்குச் சென்று ஒரு கமிட்டி அங்கே பார்வையிட்டது. ஆனால் தனியார் மூலம் போதுமான பண உதவி வராததால் கோயம்புத்தூரில் உடனடியாக வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. இப்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே வைத்தியக் கல்லூரி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல வேளையாக 1½ கோடி ரூபாய் ரயில்வே செஸ் பணம் நம் ராஜ்யத்திற்கு வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் தேவஸ்தானப் பணத்தையும் சேர்த்து அங்கே வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. முதல் மந்திரியிடம் ஒரு துது கோஷ்டியும் வந்து பார்த்திருக்கிறது. அதை ஓரளவு கவனித்து கூடுமான பணம் வருவாய் இருந்தால் நம் ராஜ்யத்தில் இன்னொரு காலேஜ் ஏற்படும். தனியார் துறையில் வைத்தியர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கும் வழி ஏற்படும். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் என்ன என்ன செய்யலாமோ அவற்றையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

அநேக இடங்களில் இப்போது மெட்ரனிடி விடுதிகளும், குழந்தை பராமரிப்பு நிலையங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிரைமரி சென்டர் வைத்திய ஸ்தலங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. பிரைமரி சென்டர் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஜீப் இருக்க வேண்டுமென்று நியமித்திருக்கிறோம். அதனால் எல்லா இடங்களுக்கும் ஜீப் வந்தவிட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. ஆகஸ்டு மாதத்திற்குள் யுனஸ்கோ மூலமாக தேவைப்படும் ஜீப்கள் கிடைத்துவிடலாம். அப்போது எல்லா இடங்களுக்கும் ஜீப் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதோடு நம் நாட்டிற்கும், மற்ற நாடுகளுக்கும் வைத்தியத் துறையில் ஒரு பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் வைத்தியர்கள் சேவா மனப்பான்மையுடன் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் சேவா மனப்பான்மை அதிகமாக வேரூன்றவில்லை. அது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமானால் நம் நாட்டிலும் மக்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படி சேவை செய்யலாம்.

குஷ்ட ரோகத்தைப் பற்றி அந்த அம்மையார் (ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன்) “ஹான்ட்ஸ் ஈனியா” என்றோ என்னமோ மறைமுகமாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னால் யாருக்கும் புரியாது. ஆகையால் நான் குஷ்டநோய் என்றே சொல்லிவிடுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMI : பெருநோய், பெருவியாதி என்று சொல்லலாம்.

18th July 1957]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பெரு வியாதி சம்பந்தமாகவும் அரசாங்கம் எத்தனையோ நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ஆங்காங்கு தனிப்பட்ட ஹோதாவில் சில ஸ்தாபனங்கள் நல்ல பணியாற்றி வருவதும் போற்றத் தகுந்தது. நான் நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன்புதான் மதுராந்தகத்திற்குப் பக்கத்தில் பெல்ஜியம் சர்க்காரின் உதவி பேரில் நடந்து வருகிற ஒரு ஸ்தாபனத்தைப் பார்த்தேன். அங்கே பெருவியாதிக்காரர்களுக்கு நல்ல சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. காட்பாடிக்கு அருகிலும் ஒரு தனியார் ஸ்தாபனம் நல்லமுறையில் வேலை செய்து வருகிறது. அங்கே உள்ள வைத்தியர்கள் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். ஆனால் அவர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம், அதாவது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு சம்பளம் மாத்திரம் வாங்கிக் கொண்டு உயர்ந்த சேவா மனப்பான்மையில் வேலை செய்கிறார்கள். பெல்ஜியத்தில் இருந்து வந்துள்ள டாக்டர்கள் எல்லாம் இங்கே ஏதோ வசதியான கட்டிடங்களில் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சீனாவில் இருந்து வந்துள்ள பெண்மணி இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் சாதாரணக் குடிசை வீட்டில் தான் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் வாழ்ந்து கொண்டு சாதாரண வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு அவர்கள் உயர்ந்த சேவை புரிந்து வருகிறார்கள். “அவர்களுடைய மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது? நம் நாட்டில் உள்ளவர்களின் மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது?” என்று பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டவர்களுடைய மனப்பான்மை இப்போதுதான் கொஞ்சம் மாறிவருகிறது. மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் பரவி வருகிறது. இந்த மனப்பான்மை வெகுவாகப் பரவினால்தான், சர்க்கார் செய்கின்ற முயற்சியோடு இவர்களால் மக்களுடைய துயரத்தை அதிகமாக நிவர்த்தி செய்ய முடியும். அது வரையில் அரசாங்கம் என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து கொண்டுதான் வரும்; செய்து கொண்டும் வருகிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வைத்திய முறையைப் பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது மேல் நாட்டு வைத்திய முறையே போதும் என்று பார்த்தால் நமக்குப் போதுமான வைத்தியர்கள் அந்த முறையில் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் சொல்ப்படுகிறது: நம் நாட்டு வைத்திய முறையிலேயே நல்ல தேர்ச்சி பெறுவதற்கு ஏன் பயிற்சி கொடுக்கக் கூடாது என்பதாக. அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கலாம். ஆனால் நம் நாட்டு முறையிலேயே நன்றாகத் தேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். சுமமா போலியாகவும் வைத்தியம் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி ஏமாற்று வித்தை நடக்கிறது. இதனாலே மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை குறைகிறது. ஆகையால் நாட்டு வைத்திய முறையை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் எப்படி ஆங்கில வைத்திய முறையில் திட்டம் இருக்கிறதோ அப்படி இதிலும் ஏற்படுத்தினால் தான் இது மேலோங்கும்; வளரும். நாட்டு வைத்தியத்தில் நல்ல மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. அதை நல்லமுறையாகப் பயன்படுத்துவது இல்லை. தெரிந்தவர்களும் அதைப் பிறருக்குச் சொல்லாமல் மறைத்து மறைத்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

எனக்கு சமீபத்தில் ஒரு கடிதம் வந்தது. அதோடு ஒரு பொட்டலம் இருந்தது. “இது அற்புதமான மருந்து. இதை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் பாதகம் ஏற்படும்” என்பதாக எல்லாம் கடிதத்தில் கண்டிருந்தது.

SRI A. GOVINDASAMI : இப்போது சொல்லிவிட்டீர்களே. பாதகம் ஏற்படாதா?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இன்னது என்று இப்போது நான் எங்கே சொன்னேன். அதை மறைவாகத்தான் வைத்திருக்கிறேன். (சிரிப்பு). இப்படி பல மருந்துகள் மறைத்து வைக்கப்படுகின்றன. அந்தக்காலத்தில் “இஜிப்டியன் மம்மீஸ்” என்று பலவகையான மூலிகைகள் ரசத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது ஆங்கில முறையில் என்ன

[Sri M. A. Manickavelu]

[18th. July 1957]

என்னவோ வகையில், திராவகத்தில் வைத்துக் கூடப் பாதுகாக்கப்படுகிறது என்றாலும் அது விகாரமாகிவிடுகிறது. அப்போது செய்த முறை நன்றாக இருந்தது. ஆனால் அது என்ன முறை என்று இப்போது சரியாக யாருக்கும் தெரியவில்லை. இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரையாள்வர் அதைப்பற்றி சொன்னார்கள். சர்பன்டினா என்பது இந்தத் தகுதி அமுத்தம் போன்ற பல நோய்களுக்கு மருந்தாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். ஆனால் அது சிறந்த மருந்து என்று மேல்நாட்டார்கள் சொன்னபிறகுதான் அதன் சிறப்பு நமக்குப் புலப்படுகிறது. இந்த மருந்துகளை அமெரிக்காவிலோ, ஜெர்மனியிலோ ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு சொல்ல வேண்டும். நமக்கு ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கப் பொறுமையும் ஆர்வமும் இல்லை. இவர்களே நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து மூலிகை களுடைய தன்மையை எல்லாம் கண்டார்களானால் அநேக நோய்களைப் போக்கலாம். இது அதிகச் செலவு இல்லாத முறை ஆகும்.

டெல்லியில் சுகாதார மந்திரிகள் கூடப் பேசியபோதுகூட மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கூறினார்கள். நம் நாடு போன்ற அதிக ஜனத் தொகை உள்ள நாட்டில் எல்லோருக்கும் சிகிச்சை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் தமிழ் நாட்டு முறை “இண்டிஜினஸ் மெடிசின்” சிகிச்சை முறையை அனுசரித்தால்தான் நல்ல சாத்தியமாகும் என்று சொன்னார்கள். நல்ல மருந்துகளை அதில் கண்டு பிடிப்பதற்கு பார்மகோபியா ஏற்படுத்தினால் திராமங்களுக்கு எல்லாம் சரியான சிகிச்சை கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள்.

இந்த நாட்டு வைத்திய முறைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்தம், நேச்சர்க்பூர், ஹோமியோபதி என்று பல முறைகள் இருக்கின்றன. சித்த முறை சிறந்த முறை. அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். தென்னாட்டில் உள்ள அந்த முறைக்கு நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டு கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்தம் முதலிய துறைகளில் சிகிச்சை அங்கங்கே நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக நம் ராஜ்யத்தில் சித்தத்துக்கு ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் அவசியம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு பொதுமக்கள் அதிக ஊக்கமும், உற்சாகமும் காட்டினால் அரசாங்கமும் வேண்டிய உதவியை அளிப்பதற்குத் தயாராய் இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹோமியோபதி முறையைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அன்புமகன் அவர்கள் அந்த முறையில் உள்ள நல்ல மருந்துகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மருந்துகளில் தண்ணீர் கலந்து கொடுக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஆங்கில வைத்திய முறைப்படி தண்ணீர் கலந்து மருந்து கொடுக்காவிட்டால் மிகவும் அபத்தமாக முடியும். சித்த முறையில் மருந்தை தேனிலோ வெண்ணையிலோ கலந்து கொடுக்கலாம். ஹோமியோபதியிலும் தண்ணீர் கலந்து கொடுத்து சிகிச்சைசெய்யும் முறை இருக்கிறது. மருந்து கொடுப்பதிலே தண்ணீர் அவசியமானதுதான்.

சுகாதார முறையையும் வைத்திய முறையையும் “இண்டிக்ரேஷன்” செயல்வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடுதான். வாவேற்கத் தகுந்ததுதான். இதைப்பற்றி மந்திரிகள் கூட்டத்திலும் விவாதிக்கப்பட்டது. அவர்களும் இது நல்லது என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில ராஜ்யங்களில் இது அமுலிலிருக்கிறது. இதை பரிசீலனை செய்து நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவதுபற்றி கவனிக்கப்படும்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் நர்ஸ்கள், ஆர்டர்லிகள் போன்ற சிப்பந்திகள் போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். இது வாஸ்தவம்தான். குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய “Bed strength” ஜவிட அதிகமாகத் தான் நோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். நோயாளிகள் வருகின்றபோது இடம் இல்லை என்று சொல்லி அனுப்புவது பரிதாபகரமாயிருக்கிறது. அவர்களைச்

[18th July 1957]

[Sri M. A. Manickavelu]

சேர்த்துக்கொண்டால் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது ; சமாளிக்க முடிவதில்லை. டாக்டர்களும் அனுதாபத்துடன் தான் இவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதிக சிப்பந்திகளைக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது போதவில்லை. “over crowding” அதிகமாக இருக்கிறது. இதை உடனேயே நிவர்த்திக்க முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் நிவர்த்திக்க முடியும். இந்த “over crowding”ஐ குறைப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. “chronic diseases” தீவிர விநியோக உள்ளவர்களை அப்புறப்படுத்தி அவர்களை ஒரு தனி ஆஸ்பத் திரியில் வைத்துவிட்டால் இடமும் மற்ற வசதிகளும் ஏற்படும். இவர்களைக் கவனிக்க அதிக சிப்பந்திகள் வேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரியான திட்டம் 500 “Bed strength” இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு என்று போடப் பட்டது. துரதிர்ஷ்டவசமாக “பிளான்” பணம் குறைக்கப்பட்டதால் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

கீழ்ப்பாக்கம் கல்லூரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கல்லூரி ஒரு நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த நோக்கம் இப்போது சரியாக அங்கு இல்லை. “இண்டிரெட் மெடிஸின்” என்ற முறையில் அங்கு தற் கால வைத்திய படிப்பு அதிகமாக சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்று பாகம் தற்கால வைத்திய முறையும் ஒரு பாகம் நாட்டு வைத்திய முறையும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி அதிகப்படுத்துவதற்குக் காரணம் அங்கு உள்ள மாணவர்களின் கிளர்ச்சியும் ஒன்று. இப்படி செய்தால்தான் மற்ற மேல் நாடுகளிலுள்ள வைத்திய முறைகளை எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள சாத்தியமாக இருக்கும் என்று மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதற்காக இன்னும் சிறந்த முறையில், நல்ல வகையில், படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க Pathology, Chemistry departments and laboratoryக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நல்ல திறமையான பயிற்சி ஆசிரியர்களை ஏற் படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படும். சிறந்த முறை வைத்தியத்தில் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதை வளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு அங்கத் தினர் சொன்னதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். எனக்கும் இதில் ஆர்வம் இருக்கிறது. இவருடன் சேர்ந்து, கலந்து இன்னும் எந்த முறை யில் சிறப்பாக செய்யவேண்டும் என்பதற்கு பிரயத்தனம் செய்வோம்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறை அவசியம் தான். ஆங்காங்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தி, ஜனங்களுக்கு வேண்டிய போதனைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு காலத்தில் கிராமத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லி அவர்களைத் திருத்துவது கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். கிராமத்து ஜனங்கள் இதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்று தெரிய வரு கிறது. “கிராமங்களில் இதைப்பற்றி பிரச்சாரம் செய்யும்போது ஜாக்கிரதை யாக இருக்க வேண்டும்” என்று நான் டாக்டர்களிடம் சொன்னேன். கிரா மத்து ஜனங்களே உற்சாகத்தோடு வந்து யோசனை கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த வசதி இருந்தால் நல்லது என்று அவர்களுக்குத் தென்றுகிறது. “வரிடியில்” இருந்தால் நல்லது என்று அவர்களுக்குத் தென்றுகிறது. இந்த வசதி குடும்ப கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு ரண சிகிச்சை செய்தால் பிரிவேட் டாக்டருக்கு ரூபாய் 25 பீஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. “டி.வி.எஸ்.” போன்ற மோடார் ஸ்தாபனத்தார் இல வசமாக இந்த வசதியை செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதற்கும் ஏற்பாடாகி வருகிறது. ஓரளவு குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால்தான் standard of life-ஐ கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த முடியும். மக்களின் தொந்தரவு ஓரளவு குறையும். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “கத்தோலிக்” பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட முன்பு இதை அதிக தீவிரமாக எதிர்த்தார்கள். வேறு விதமாக இதை அனுஷ்டித்தால் ஆட்சேபனை இல்லை என்று போப் உட்பட பலர் சொல்லி இருப்பதாக தெரிகிறது. “Family Planning Manual”ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

குடி தண்ணீர் வசதியை பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. “Urban Water-Supply and Drainage Schemes” என்பதில் 863 லட்சம் செலவு செய்ய “பிளானில்” திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. 170 லட்சம் ரூபாய்தான் அனுமதிக்கப்

18th July 1957] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

மேட்டூர் கால்வாய் திட்டம் ஆரம்பித்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இது வரையிலும் அங்கே பொறுக்கு விதைகள் குறித்த காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அங்கேயே பொறுக்கு விதைப் பண்ணை ஒன்றை ஆரம்பித்துக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அங்கே இருக்கும் நிலங்களெல்லாம் சர்க்காருடைய பி. டபிள்யூ. டி. நிலங்களாக இருப்பதனால் அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்தி விதைப் பண்ணையை ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். அதையும் இந்த வருஷத்திலேயே ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும்.

விவசாய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இருந்தாலும் அவற்றை குறித்த காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் விவசாய இலாகாவில் “கிப்பு நாடா” கொள்கை அனுஷ்டிக்கப் படுவது ஆகும். அங்கே இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்தத் தருணத்தில் எந்த விதையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிய வில்லை. மற்றும் அங்கே இருக்கும் டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களை அடிக்கடி மாற்றுவதாலும் அந்த சாகம் பொறுத்த வரையில் எந்த தருணத்தில் எந்த விதையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரியாததாலும் எந்த எந்த காலத்தில் எந்த மாதிரியான விதைகளைப்போட வேண்டும் என்று தெரியாத காரணத்தாலும் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. மற்றும் பொறுக்கு விதைகள் வந்து சேருவதற்கும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த சமயத்தில் இப்பொழுதுள்ள விவசாய மந்திரி இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டுருப்பதாலும் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை நேரடியாகப் பார்க்கக் கூடிய அனுபவம் மிகுந்தவர்களாயிருப்பதாலும் இந்த விஷயத்திலும் அவர்கள் உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிகாரிகள் துரிதமாக வேலை செய்வதற்கும் சாலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குச் சேர வேண்டிய விதைகள் போய்ச் சேருவதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

எங்கள் சர்க்கத்தில் என். ஈ. எஸ். ப்ளாக் ஆரம்பித்த அநேகமாக ஒரு வருஷமாகிறது. ஆனால் அங்கே இது வரையிலும் பொறுக்கு விதைகள் சரியானபடி சேராததால் அங்கே இருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் சென்ற தடவையில் கூட என் னுடைய பேச்சில் சொல்லி யிருக்கிறேன். உணவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் பாஸ்பேட் உரம் அதிகமாக வேண்டும். அது முக்கியமாக இருந்தால் தான் உணவை பெருக்க முடியும். இப்பொழுது அம்மோனியம் சல்பேட் தான் சர்க்காரால் அதிகமாக சப்ளை செய்யப்படுகிறது. பாஸ்பேட் குறைவாக இருப்பதால் அதையே சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆகவே பாஸ்பேட் உரத்தை அதிகமாக சப்ளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் அதிகப்படியாக உணவை உற்பத்தி செய்யலாம்.

பாஸ்பேட் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட எலும்புத் தூளை அதிகமாக சப்ளை செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். எலும்புத் தூள் உற்பத்தி செய்வதை ஒரு கைத்தொழிலாகக் கூட செய்யலாம். ஆகவே கிராமங்களில் எலும்புத்தூள் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எலும்புத்தூள் மூலமாக நன்றாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்பது என்னுடைய சொந்த அனுபவம். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு எலும்புத் தூளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு உணவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.